

Sevgili Okuyucular

"... beklenen hareket dışarıdan değil, insanların henüz keşfetmek kudretini gösteremedikleri bir kaynaktan ve vicdanlarından gelecektir."

Ruh ve Madde'nin geçen sayısının son satırları böyle bitmişti. Orada ifade edilen bilgilerin ve gelecekle âlâkalı sözlerin değerlendirilmesini yapabilme fırsatı bulan okurlarımızın elbette kendi tekâmül güçlerine göre elde ettikleri bir takım bilgiler olacaktır.

Şimdi de şunu söylemek istiyorum:

İnsanlık tekâmülünün bir dönüm noktasına geldiğimiz şu zamanda "uyanma ve uyandırma" hizmetlerinin görülmesi için gereken vasıta ve insan gücünün bir araya gelerek bir "merkez" kuruluşuna aşaması tamamlanmak üzeredir. Bu merkezin yeri yurdu bellidir ve vazifesini yapmaya kuruluşundan beri hazırlanmaktadır. Hizmet ve Vazifenin kusursuz, eksiksiz, yerinde ve zamanında yapılabilmesi için gereken beşerî ve maddî güç temin edilmiştir.

Bilgi Devrihin kurucuları ve insanlığa bu kapıyı açan Nur Varlıkları'nın sabit kararları doğrultusunda, ufuktan doğacak olan güneşin yere ilk düşen huzmelerinin aydınlattığı şuur sahiplerinin himmetiyle vazife, baştan sona kadar tamamlanacaktır.

Yolda yürüyenle yürünecektir. Herkesin "ayıkma" zamanı gelince, yürüyenlerin önlerinde bıraktıkları izleri izlemekten onları kimse alıkoyamayacaktır.

Selâmet kapısı aralanmak üzere... rağbette olan gözden düşeli yüz sene oldu ve ikibin seneden beri de gerçek sevginin yaşanması için yağmur taneleri gibi yer-yüzüne doğanların gayreti ve istekleri doğrultusunda hazırlıklar tamamlandı.

Selâm ve Sevgiler

Ergün ARIKDAI.

Realite

Ergün ARIKDAL

Konferans Özeti

VİCDAN VE VİCDAN SEZGİSİ

● Vıcdan sesini duymak veya duymazlıktan gelmek insanın *nefsaniyet derecesiyle* ilgilidir.

Ruhun tekâmül derecesiyle orantılı olarak, bir nefsanıyet hâli vardır.

Nefsanıyet hâli, ruhun madde ile münasebetinden doğan *marazî* ve fakat *zarurî* bir hâldir.

● Vıcdan sesinin duyulabilmesi şu şartlara, yahut durumlara bağılı olabilir:

a - Nefis murakabesi yapabilmek, yahut yapılan fiillerde başkalarına zarar verilip verilmediğini, derin bir ruhî tahlil ve tetkikatla incelemek.

b - Nefis murakabesine geçmeden evvel insan, kendisini başkası yerine koyabilmelidir. "*Yer değiştirme*" usulü gereğince, bir kimse veya hareket hakkında şahsiyet dışı

(objektif) muhakeme yapabilmek gerekir.

c - Nefsanıyetin kendi hodgâmlığımızın tatmini istikametinde bir silâh, bir müdafî ve bir dost olduğunu peşinen kabul eylemek ve bilmek zaruridir.

d - "*Kabahat samur kürk olsa giyilmez*" atalar sözündeki manaya nüfuz ederek, her kim olursak olalım, nefsanıyetimize zebun ve esir olduğumuzu ve derece derece ona bağılı olabileceğimizi kabul etmek lâzımdır.

● Yukarıdaki durumları az - çok kendi nefsinde bulabilen, tatbik edebilen kimse muhakkak kendisine rehber, mürşit olacak başka bir şeyle karşılaşmak kaderine erişebilir.

Bu erişilen şey, bir duygu, bir kendi kendini tenkit, pişmanlık gibi iç-

ten gelen bir şeydir. İnsan bu surette, vıcdanın, henüz sezgiler hâlinde kendine kadar ulaşabilen hayırlı ikazlarını duymaya başlar.

● *Bu sezgi, sezgi olması hasebiyle, tarif edilemez, sebebi hakkında bilgi bulunamaz, sistematik tarzda ortaya konamaz ve akılla kavranılamaz.*

Sezginin nedeni ve niçini aranmaya başlandığı zaman, pratik aklın nefsanıyetle ilgili müdahaleleri ile hırpalanır, sönükleşir ve git gide cılızlaşır.

● Umumiyetle bütün sezgilerin, fakat bilhassa vıcdan kanalıyla gelen sezgilerin, *zaptedilemez bir hamlesi vardır. Bu hamle karşısında insan, tarif olunamaz bir sevinç ve saadet duygusu içinde kalır. Bu sezgi bir anda her şeyin mihverisi olur ve fert onun doğruluğunu, iyi ve üs-*

tunlüğünü şeksiz ve şüphesiz olarak kabul eder. Fikrî unsurdan çoğunlukla mahrum olduğu için, tevîl edecek düşünceler süratle gelir.

● Vicdan sezgisinin tesirleri pek çeşitlidir. Her insana göre dereceler alırsa da, esas itibarıyla şu *nitelikleri* kendinde taşıdığı müşahade edilmiştir:

a - Ferdin şahsî menfaatini ikinci plâna attığı görülür.

b - Başkaları ile kendisi arasında sadece, bedenî bir realite ayrılığını kabul eder ve fert diğer varlıkları kendisi gibi görmeye başlar. Onlar için mesuliyet duyar.

c - Derece derece yayılan ve ilerleyen bir varlık sevgisinin zarureti ortaya koyar ve ferdi zorlar.

d - Fiillerimizde hakkaniyetin, yerindelîğin olup olmadığı hususunda ferdi *tereddütle* bırakır. Hareketlerin kontrolü, düşüncenin kontrolü, arzu ve emellerin murakabesi başlar.

e - Vicdan sezgisinde, insanlara karşı, onlara iyilikler sağlayan bazı hareketler ve faaliyetlerde bulunmak üzere ferdi aşan *teşvikler vardır*.

f - Her işte "iyi

niyetin" yanı sıra, faydalı fiillerde de bulunmanın zarureti göstermeye çalışır. (İyi niyet, iyi sonuçla bitmelidir.)

Bütün bunların yanı sıra, fert daima *nefsaniyetinin telkinleri ile beraber* bulunur. Çoğunlukla kendi menfaati ile vicdan sesinin sezgisini gizlemeye çalışır. Sezgi %99 mağlûbiyete uğrar. %1 nispetinde başarı kazanır. Bu başarı önceleri, genellikle, ferdin çıkarları ile doğrudan doğruya alâkalı olmayan vakalarda belirir.

● Vicdan Sezgisi Realitesi'nde olan insan *tedirgin, rahatsız, muzdarip* bir insandır.

Istırapının menşei, vicdanın doğruyu gösteren sezgilerindeki hakikat ile, dışarıda yapılan fiillerin gayesi itibarıyla olan sapıklığıdır.

Bu realitede varlık, daha üstün bir âlemden *mutad olmayan tesirler* alır. Tesirlerin kendi ruhunda serbestçe dolaşmasına ve neticeler doğurmasına müsaade eyleyebileceği nispette ve kabiliyette, insanın anlayış melekesi ve hüküm verme hasleti değişikliğe uğrar:

- Tenkit artar; fakat;

- Henüz tenkit ettiklerini, kendisi beklenen

tarzda yapamaz.

- Tatmin olduğu konular yavanlaşır;

- Anî fevranlar gözükür. Doğru bildiği şeyi şiddetle savunur.

- Nefsaniyetine karşı, zaman zaman galebe çalar, ama çabuk yorulur. Kararsız olur, peşin kanaatleri zorlanır.

- Muzdariptir, zira kendi hareketlerinin ve düşüncelerinin bir başka türlü olabileceği hakkında bazı müphem fikirleri mevcuttur. Bulamaz, bulsa da tatbik gücü gelişmemiştir.

- Sezgisinin artması ve azalması onun elindedir. Yani tesirlere sahne olup olmamakta gösterdiği *cehitle* ilgilidir.

- Ferdiyetinin haklı oluşu ile, dış hakikatinin haklı oluşu arasında mukayeseler yapar ve *deliller* bulmaya çalışır.

- Bulunan deliller onu iknaya kâfi gelemez; fakat kusuru kendinde, fikirlerinde, muhakeme ediş tarzında bulmak gibi, kendi kendine bir adalet tatbik etmeye yeltenir.

- Geçmişte yaptığı hareketlerin haksız yönleri yavaş yavaş zihninde yer almaya başlar.

- Başkalarının gözündeki çöpü değil, kendi gözündeki "mertegi" görür. (Lütfen sayfayı çeviriniz)

mek yolunda gayret gösterir.

- Bu mertek bazen büyür, bazen küçülür. "Haklıyım ben! ..." diye dikilirse de, bir müddet sonra; "Acaba gerçekten bu davamda haklı mıydım?" demeye başlar.

Kısaca, vicdan sezgisi:

İnsanı, his ile vicdan realiteleri arasındaki şuur bütünlüğüne ulaştırmak bakımından bir köprü vazifesini görür. Sezgisinin ışığını eline alanların yolu daha zordur ve fakat daha semerelidir.

VAZİFE BİLGİSİ SEZGİSİ

● *Kâinattaki varlıkların hepsi birbirine yardım etmek mecburiyetindedir.*

Bu durum mütekâmil olanla olmayanlar arasında yaradılıştan beri devam edegelen müteal bir fiildir.

● *Bu mecburiyet, tekâmül safhalarına göre nefsanîyet hâliyle başlar.*

Nefsanîyet safhasında, bütün fiil ve hareketler yalnız şahsî menfaat endişeleri üzerinde toplanmıştır. Şahsiyetle başlayıp şahsiyetle son bulan fiil ve hareketler, otomatizma bile olmayan bir mecburiyetin yerine getirilişidir.

● *Vicdan safhasında,*

mecburiyet hâlinde gözükken icaplar, yerini yükümlülük ve sorumluluğa terk etmiştir. Öyle ki, vicdan realitesinde bulunan kimsenin, kendi organizasyonuna karşı tayin ve takdir edilmiş bir yükümlülüğü temayüz etmiştir.

● *Vicdan realitesinin ferde empoze ettiği sorumluluk ve yükümlülük, insanı "VAZİFE BİLGİSİ SEZGİSİ" ne götürücüdür. Bu bakımdan, vicdanda yer bulan her mecburiyet VAZİFE olmaktadır.*

● *Mecburiyet ve yükümlülük, fedakârlık hissinden kurtulmuş olmalıdır.*

Zira fedakârlık bazı menfaatlerin bir yana bırakılması karşılığı olarak yapılan hareket ve fiillerin genel ismidir. Oysa vazifede menfaat söz konusu değildir.

● *İnsan fedakârlık yaptığını, hareketlerinin fedakârlık olduğunu bildiği müddetçe, yapılan hareketler fedakârlık olmaz.*

● *Ne vahit ki, bütün benliği ile yaptığı hareketlerden ne maddî ve ne de manevî bir şey beklemediği; bunların kendi tekâmülünde birer âmil olduğu zehabına kapılmadığı zaman, insan "vazife sezgisi"*

ile hareket ediyor diyebiliriz.

● *Yapılan hareketin "lüzumlu" olduğu için yapılması, borç olduğu için yapılmaması gibi bir anlayış ve duyuş içinde bulunmak, "vazife sezgisi" ne ait bilgileri almak demektir.*

● *Vazife sezgisine ait realite üstü bilgilerle hareket eden kimse, yarı yarıya bilerek hareket eden kimse değildir.*

Bildiğinden gayrı bir hareketi yoktur.

● *Tekâmül etmenin tek aslı yolu, cehit neticesinde meydana gelen fiil ve hareketlerdir. Her fiil ve hareket yeni bir tekâmül hamlesinin yolunu açar.*

● *Hayatın her safhasında, çeşitli biçim ve niteliklere bürünmüş sayısız vazife icapları vardır. Fert, bu türlü vazife icaplarını kendi şahsiyetinin yahut en fazla aile çevresinin sınırları dahilinde yerine getirir.*

İcapları kalın bir perde arkasında, his ve vicdan sezgisi içinde gizlidir. Endirekt şekilde tahakkuk eder. Gerçek anlamıyla vazife sezgisi bilgisi mevcut değildir.

● *Gören göz ve anlayan akıl için vazife hüviyeti-*

tini taşıyan fiiller müşahede edilirse de, fiillerin sahibi tarafından bu durum bilinmez. O maşerî ve ferdî bazı icapların itiş ve zorlayışı altında *kapalı şuurla* hareket eder. Alışılmış tabiriyle *otomatik* (başkası tarafından işletilen, kurulan bir makine hüviyeti içinde) hareket eder. His realitesi, beşerî duygular gibi.

● Vicdânen gelişmiş kimselerde, mesuliyetin tayin ve takdir edilmesi nispetinde, bir kısım fiil ve hareketlerin maksatlı yapılması görülür.

Burada *şuur açıklığı* gelişme yolundadır. Vazife sezgisinin kudretli tesirlerine kendini terketmeye hazırlanan bir *iman* hazırlığı mevcuttur.

Buradaki saik, motiv, vicdan sesiyle ortaya çıkan bazı bilgilerdir. Bunlar varlığın fehim (ince anlayış)

kudreti ile beraber, içinde bulduğu dolu bir inancın hazırladığı *ruh kudretinin* neticesidir.

● Fonksiyoner VAZİFELİ dediğimiz bir kısım insanlar vardır ki, bunlar *açık ve kesin, fakat şumul derecesi idrak olunmamış bilgilerle techiz olunmuş, kuvvetli iman sahibi kimselerdir.*

Bu kimseler, beşerî ve hayatî zaruretlerin baskısı altında olmakla beraber, hayatın maddî ve ruhî faaliyetlerini az çok tefrik edebilme kabiliyetini kazanmışlardır. *Vicdan sesleri ile makul olan hareketleri meczetmek gayreti içindedirler ve mesuliyet duygusunun tesirindeki dolu sezgiye doğru yol almaktadırlar.*

Açık bilgiden ziyade, genel kural ve ilkelerin tatbikatçıları gibidirler.

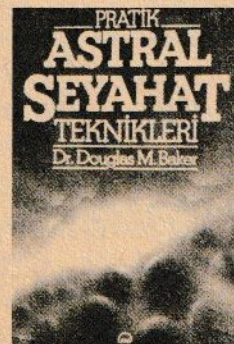
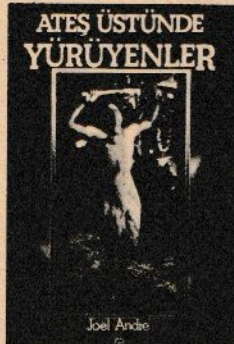
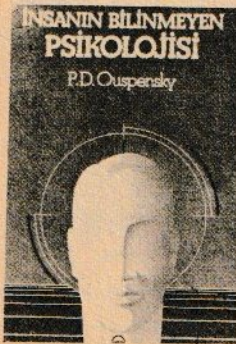
● Bir de, her biri bir "kuyruklu yıldız" gibi, a-

sırlarla uğrayıp geçen *tam idrakli ve şuurlu faaliyetlerin* sahibi olan varlıklar vardır. Onların her durumu ancak beden dışındaki hüviyetlerine aittir.

Bunlar belki büyük bir idrak berraklığına, beşerî hüviyetleri dolayısıyla varmamış olmakla beraber, vazifeleri uğruna bütün his ve şahsî endişelerini aşmışlardır, yok etmişlerdir.

Bütün hayatlarını, insanlığın tekâmül yolunda kalkınmaları ve süratli hamleler alabilmeleri için vakfetmişlerdir.

Hareketlerinin sürati, temposu, ilkesi, insan üstü bir tesirle beslenmiştir. Bu kimseler için: Dünya'daki bütün fiil ve hareketlerin amacı, İlahî İrade Kanunları'nın icaplarına göre gerçekleşecek olan Tanrı Muradı'na hizmettir; bu da vazifedir.

Çağımızın Hastalığı:

KORKU

* Hanns Manfred Heuer *

Günlük yaşamımızda bizleri gölgemişcesine takip eden korku, günümüzün geniş konusudur. Her birimiz merhametsizce onun ellerindeyiz, pek az insan ondan arınmıştır. Büyük yalnızlıklarımızda, acı ümitsizlik zamanlarımızda, uykusuz gecelerimizde, çok sık olarak da, hayati önemi olan kararlarımızı alırken bizi arar ve bulur. En kötü şekli, *ölüm korkusu* olarak bize işkence eder.

Korku, insanlık tarihi kadar eskidir. İlk insanın korkuları vardı, günümüz insanında hâlâ var. Hem de bizim korkularımız var olma korkusuyla başlayıp yaygın ölüm korkusunda son bulurken, arada çeşitli ve farklı birçok basamaklar da vardır: Başarısızlık korkusu, meydan korkusu (agorafobi), şeflere, resmî mercilere karşı duyulan korkular, açık ve örtülü korkular ve geleceğin korkusu; korkunun sonsuz çeşitleri. Hatta küçük çocuklar bile onu koyu bir tehdit gibi hissediyor; sanatçılar her devirde onu dehşetin ifadesi olarak kullandılar. İnsanoğlunun çocukluğunda ve gençliğinde, ortayaşılığında ve yaşlılığında korkuları var. Yaşlılığında, belki yaşam saatinin yelkovanı ölümüne doğru dur-

madan yaklaştığından, korkusu çok fazla.

Danimarkalı filozof Sören Kierkegaard (1813 - 1855) korkuyu var oluşumuzun belirleyicisi olarak açıklamıştı. Var oluş ona göre korkuyla eş anlamlı.

Ve Leiden (Hollanda) Üniversitesi Psikolojik Araştırma ve Psikoterapi Enstitüsünden Dr. Johannes Neumann: "*Günümüz insanının korkusu, var oluş korkusudur*" diyor.

Ya da Münihli psikolog Philip Lersch'in dediği gibi: "İnsanları hayatları boyunca derinden tedirgin eden şey, hayatın belirsiz olabirlikleridir."

Çağımızın geniş teması olan korkuyu, ben şöyle yorumlamak istiyorum: Günümüz insanı artık, izole (tecrit edilmiş) bir atom gibi, büyük bütünlüğün içinde titreşimsiz, insan sıcaklığı içerisinde yerini kaybetmiş, Tanrı'ya uzak, uyumsuz ve kendi kendinin en kötü düşmanı, süregelmiş olan tüm tabuları yıkararak, kendi Yaratıcısını bile sorguluyor. Bu insan hayattan, var oluşunun anlamından, var oluşundan adeta, gittikçe daha fazla kuşku duyuyor. Kendisini, gittikçe yaşamı tehdit edercesine kuvvetlenen, kendi

küçük Ben - dünyasını istilâ eden, düşünce-
sizce yapılabilecek bir davranışa, bir felâke-
te götürebilecek, sonsuz bir boşluk ve yitik-
lik duygusuyla çevrenmiş hissediyor.

Ancak gerçek amaçlarımızdan, yer yü-
zünde bize verilmiş görevlerimizden yola çı-
karak, var oluşumuzun anlamını aradığımız-
da, kendimizi "anamlı var olan" olarak görebiliriz ya da durmadan değişen ve üzerimize doğru geldiklerini gördüğümüz karmakarışıklığın türlü olasılıklarından dolayı mahvolabiliriz; özellikle günümüzde, çünkü yaşamın her sahasındaki süratli gelişme ve bununla bağlantılı olarak, giderek fazlalaşan, gücümü-
zü aşan yükleri taşıma zorunluluğuyla, bazı şeyler üzerinde etkimizin kalmayacağı yolunda tehdit ediliyoruz.

Her insan, yaşamının herhangi bir devresinde bu var oluş korkusundan sıyrılmak zorunda olduğunun farkına varacaktır. Ama

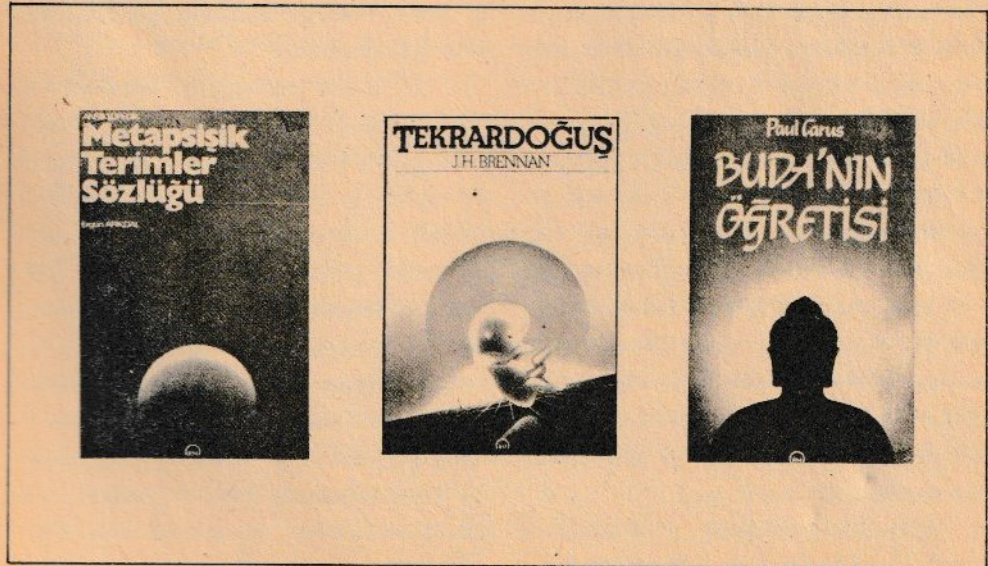
bunu farketmediği zaman da, günlük aptallıkların içine kaçmakla bunun gerçekleşemeyeceğini de görecektir. Korku, "geleceğe kaçışla" aşılamaz, aksine ona karşı durmak zorundayız. Hatta en korkakların bile bu zor adıma cesaret etmeleri gerekir.

Yaşamı, güneşli ve gölgeli yönleriyle görebilsek, var oluşumuzu ve kendimizi evetler ve böylece de kendimizle barış yaparsak, yalnızca ondan sonra bol çeşitli korkularımıza söz geçirebilir, onların efendisi olabiliriz.

Gizemi çözmüş sırdaşlardan biri, 2000 sene kadar önce, havariyununa "dünyadan korkuyorsunuz" demişti.

Ben eklemek istiyorum: Dünya, onu ve onunla beraber ölümün karanlık kardeşi korkuyu yenmemiz için bize verilmiştir.

(ESOTERA)

Çağlar Boyunca UÇANDAİRELER

Atlantis'te Uçandaireler

(Geçen Sayıdan Devam)

Lewis SPENCE'in Seltik ve Amerikan folkloru üzerinde yaptığı incelemeler, Donnelly'nin iddialarının doğruluğunu ortaya koymuştur. Aynı çalışmalar göstermiştir ki, İngiltere, ATLANT İmparatorluğu'nun uç eyaletlerinden biriydi.

Eski tradisyonlar, dünyanın AY'sız dönemlerinden söz eder. Milâttan yaklaşık yirmibin yıl kadar önce dünyaya LUNA isimli bir gezegen, önce yaklaştı. Dünyada suların yükselip taşmasına neden olduktan sonra, tekrar uzaklaşmaya başladı. Çok korkan insanlar AY'a tapınmaya başladılar. Nihayet M.Ö. 10.000 yıl kadar önce, bu günkü yörüngesini kazandı. Bu sırada meydana gelen su yükselmeleri dünyada büyük felâketlere neden oldu. İşte ATLANTİS bu dönemde sulara gömüldü. Polonyalı Prof. Dr. Ludwig Zeidler'in iddiasına göre, ATLANTİS 12.000 yıl önce büyük bir uzaysal objenin dünyaya çarpmasıyla sulara gömüldü ve dünya ekseninde 23 derecelik kayma o zaman meydana geldi. Bu ani değişiklik Sibirya'nın mamutlarını da dondurdu.

Antik bilgilerde ifade edildiğine göre, bir milyon yıl kadar önce ATLANTİS Kıta-

sında en parlak dönemler yaşıyordu ve kıta kuzeyde İceland'dan güneyde Güney Kutbu'na kadar uzanıyordu. M.Ö. 800.000 ve 200.000'de volkan patlamalarıyla bu topraklar delik deşik oldu. Dev kıta bu tektonik olaylar sonunda Ruta ve Daitya diye iki büyük adaya ayrıldı. Daha sonraki yıllarda (M.Ö. 80.000) Ruta'nın bir kısmı daha sulara gömülünce, Poseidon olarak bilinen topraklar dalgaların üstünde kalabildi. Poseidon da M.Ö. 9564'de dalgalara gömülmeden kendini kurtaramadı.

Bu toprakların en eski insanları kısa boylu, kızıl çalan kahverengi tenli Tlavaltiler'le, daha koyu tenli Rmoahallar'dı. Klâsik Atlantililer'dan olan Toltekler bu günkü Meksika'nın bulunduğu topraklarda ortaya çıktılar. Bunlar, tenleri bakır kızılına çalan, yaklaşık 2.40 boyunda, mükemmel görünüşlü insanlardı, fakat bu azametli görünüşleri çağlar boyunca ortadan kalktı. Kabaca, eski Yunanlılar'a benzedikleri söylenir. Yine ifade edildiğine göre, ruhsal yetenekleri oldukça gelişmiş durumdaydı. Özellikle ATLANTLİ bilgelerin yetenekleri. Bu yeteneklerle dünya çapındaki uygarlıklarını (okült güçlerini yan-

liş kullanmalarıyla yıkılmadan önce) Altın Çağı'na yükseltmişlerdi.

Sayıları çok az da olsa, bazı medyomlar günümüzde ATLANTİS'in o eski günlerine kadar inerek (retrocognition), onların dillerini konuşmak suretiyle uzak geçmişten bilgiler aktarmaya çalışmaktadırlar. İşte bu tür yeteneklilerden biri olan (Faust'un yazarı W.V. Goethe'nin öğrencilerinden) Rudolf Steiner, ATLANTİS tarihiyle ilgili uzun uzun bilgiler aktarmıştır. Bu tarih içinde Spiritüel Varlıklar'la Lüsiferler arasındaki (yani AK ve KARA büyücüler arasındaki) soğuk savaşı uzun uzun yazarak, aldığı tebligler içinde aktarır. Bu bilgiler arasında (sulara gömülmezden önce) bazı inisiyelerin ATLANTİS'den ayrılarak Mısır, Kalde ve Amerika'ya gittikleri de zikredilmektedir.

ATLANTİS'e ait bilginin canlanmasına neden olan şahsiyetlerden biri de, 1831'de Rusya'da (Ekaterinoslav'da) asil bir ailenin çocuğu olarak doğan Petrovna Blavatsky'dir. Başarısız bir evlilikten sonra doğduğu topraklardan ayrılan Blavatsky, Hindistan ve Tibet'deki mistiklerle tanışmak üzere zor bir yolculuğa çıkmıştı. Bu gezilerle ilgili izlenimlerini "Isis Unveiled" ve "The Secret Doctrine" isimli eserlerinde anlatmıştır. 1875 de H. Olcott ile Theosophical Derneği'ni kurdu. Günümüzde bu konunun en belirgin kuruluşlarından biridir.

Kozmik din öğretilerine göre, Venüslü Alev Lordları Lemurya'ya uygarlık getirdikleri gibi, ATLANTİS'e de (kutsal krallar döneminde) yardım getirmişlerdi. Bunlar dünyanın dört bir yanındaki lejanlarda geçer. Bu kutsal krallar mavi kanlı insanlardı. Geldikleri gezegenin dünyaya göre atmosferinde daha az oksijen oluşunun bir göstergesi olan bu

morarma (mavi kırmızı karışımı) dünyanın birçok krallığında "kraliyet rengi" olarak kullanılmıştır. Venüslüler'in Atlantlı medyomlarca algılanabilen altın sarısı renkli auraları vardı. Bu renk daha sonraları kralların taçlarına da renk olarak kullanılmıştır. İncil'de belirtildiğine göre, uzaylıların dünyalı kadınlarla evlenmelerinden iri yarı, dev görünüşlü bir nesil meydana geldi. Eski ATLANTİSLİLER de dev görünümü kimselerdi. Buna göre Nuh Ailesi'nin de kızıl derili, dev insanlardan oluştuğunu düşünmek çok abes sayılmaz. Bunlar da, ATLANTİS'i sulara gömen dalgalardan kaçıp kurtulabilmiş şanslılardandı.

1883 - 4'de California'da Mt. Shasta yakınında Frederich Spencer Oliver "Tibetli Phylas" diye bir varlıktan aldığı bilgilerle, "A Dweller on Ture Planets" (İki Gezegendeki Dolaşan) adlı bir eser meydana getirdi. Bu eserde anlatılan şahıs, Venüs'de ve ATLANTİS'de dolaşıyordu. F.S. Oliver yazıcı bir medyomdu. Tebliglerini, karanlıkta ve sağdan sola yazarak alıyordu. Aynı varlık daha sonra "An Earth Dweller's Return" (Dünyalının Dönüşü) isimli ikinci bir kitap yazdı. Bu kitabında Lemurya ve ATLANTİS'e olan tekrardoğuşlarını anlatıyordu. Bu eserde, ATLANTİS'in en parlak dönemleri çok şaşırtıcı bir şekilde anlatılmıştır. Keza, bu dev uygarlığın çöküşü de....

Günümüz modern zihinleri onların buluşlarından çok ilham aldılar: Uzay yolculuğu, anti - gravite, televizyon, metallerin transmütasyonu, hava gemileri, elektron teleskopları vs. Bunların hepsi, 1884'de Hopkinville, Kentucky'de doğan Edgar CAYCE tarafından anlatılmıştı. Ruhsal şifa celseleriyle de tanınan CAYCE, hastalarının vücudunda ve

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

zihninde âdeta dolaşarak, teşhis ve tedavileri yapardı. Ünlü medyumun bu yeteneği sayesinde dünyanın pek çok bölgesinden, pek çok hasta şifa bulmuştu. 3 Ocak 1945'de öldüğü zaman, ardında 15.000 adet telepratık - durugörü çalışması bıraktı. Bunlar (43 yıllık süre içinde) 8000 ayrı şahısla ilgiliydi. E. CAYCE'nin bu celselerinin zabıtları tıp, prehistorya, tarih, din, felsefe, parapsikoloji ve psikoloji'ye malzeme olabilecek materyalde doludur.

E. CAYCE çok az bir okur - yazarlığı olan, yarı cahil denebilecek bir köy çocuğuydu ve kuşkusuz ne PLATON'un Critias'ını, ne de Phyllos'un tebliğlerini okuyabilmişti. Fakat anlattıkları, daha doğrusu naklettiği tebliğler bu iki eserde anlatılanlarla hiç de çelişmiyordu. CAYCE'nin naklettiği bilgilere göre ATLANTLILAR; elektrik teknolojisinde, hava yolculuğunda, denizaltı bilimlerinde, fotoğrafçılıkta (X- ışınları da dahil), ses ve görüntünün banda kaydedilmesinde (video), kristallerden lasere benzer ışınların elde edilmesinde, kozmik ışınlardan silâh yapımında, nihayet antigravite alanında çok ileri durumdaydılar. İlk atom bombasının patlatılmasından 12 yıl önce (1933'de) fizyon ve füsyon konuları, "uyuyan peygamber" takma adıyla da bilinen E. CAYCE tarafından anlatılmıştı. ATLANTİS'in batacağını önceden gören bilge rahiplerin, oradan dünyanın dört bir yanına (Mısır'a, Doğu'ya ve Batı'daki Amerika'ya) göç ettiklerini E. CAYCE bildirmişti. Şimdiye kadar birçok kehaneti doğru olarak gerçekleşmiş bulunan E. CAYCE'nin ATLANTİS'le ilgili verdiği bilgilerin de doğru olmadığını kolayca söyleyemeyiz.

Yaklaşık 50 yıl kadar önce , araştırma-

cı Albay Peter Harrison Fawcett, tarih öncesi bazı şehirlerin (ATLANTİS'le ilgisi olan) hiç sönmeyen ışıkla aydınlatıldığına kanî olmuştu. Bu şehirlerden birisini Brezilya (balta girmemiş) ormanlarında oğlu Jack ve arkadaşları Raleigh Rimmel ile dolaştı. Bu inceleme gezilerinden sonra kendilerinden haber alınmadı. Besbelli ki, kafatası avcıları (Jivara)'nın eline geçmişlerdi. Fakat sonradan 1930 lar da bazı İngiliz medyumlar, Albay Fawcett'den telepatik mesajlar aldıklarını iddia etmişlerdi. (Bilindiği kadarıyla Albayın DDİ'le de ilgisi vardı.) Özellikle 1935'de, oldukça yetenekli bir medyum olan Geraldine Cummin, Amazon ormanlarının derinliklerinde bulunan Albay'dan yazılı tebliğ aldığını, kendisinin yerlilerden öğrendiği özel bitkilerle geriye doğru gitme çalışmaları yaptığını söylemiştir. Albay zaman içindeki bu seyahatlarında ATLANTİS günlerine kadar indiğini, ATLANTİSLİLER'in ısıtma ve aydınlatma sorunları olmadığını, elektrikten türlü şekillerde yararlandıklarını, toprak altında büyük ölçüde depolama tesislerinin bulunduğunu, bir kısım felâketlerine bunların da neden olduğunu ifade etmiştir. 1948 sonlarına kadar süren suskunluk döneminden sonra, Albay Fawcett'den tekrar tebliğ alındı. Bu kez spatyomdan seslenen araştırmacı kendisinin kabiledaki rahibeyle evlenmeye nasıl zorlandığını, bunun üzerine intihar etmek zorunda kaldığını anlatıyordu. Albay, bundan sonra yine ATLANTİS ile ilgili bilgiler vermeye devam etmiştir. Bu bilgiler, Edgar CAYCE ve PHYLOS tarafından daha önce verilmiş olan bilgilerle paralellik arz ediyordu.

Kaynak eser:

Gods And . Spacemen Throughout History, Raymond DRAKE.

DUYURU

SALI KONFERANSLARI:

Derneğimizin geleneksel *Salı Konferansları* 36 yıldan beri süregelmektedir. Dernek binamızda, saat 19.30 - 20.30 arasında; İnsan, Ruh, Yaşam, Ölüm Ölüm Ötesi, Ruhsal İdare Mekanizması, Mutlak gibi konuların işlendiği konferanslarımıza giriş ücretsiz ve serbesttir. Geç kalınmaması rica olunur.

Adres: Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No:4 D:8 Beyoğlu/İST

***** İSTANBUL DIŞINDAKİ OKUYUCULARIMIZA *****

Her türlü nefsi endişenin dışında, Ruhsal Âlem'in uyanıdırıcı bilgilerini sizlerle paylaşmak, Derneğimizin varlık sebebiidir.

Bu noktadan hareketle, 1986 yılı içerisinde yeni bir bilgilendirme faaliyetine başladığımızı biliyorsunuz: Derneğimizde her hafta düzenlediğimiz konferanslara katılmayan okurlarımıza ses kasetleri vasıtasıyla ulaşmak...

Siz dostlarımızın, bu yeni çalışmaya katılma oranı ve ilgisi sevinç verir düzeye ulaştı. Programımız başladı ve düzenli bir şekilde ilerliyor.

Büyük ilginizden ve samimiyetinizden cesaret alarak, çalışma kapsamımızı genişletmeye karar verdik. Çeşitli nedenlerle kaset yayın faaliyetimize katılmayan okurlarımıza bir müjdemiz var: İstanbul dışında ikamet ettiğiniz için konferanslarımıza katılmıyorsanız, biz size ses kasetleri vasıtasıyla ulaşacağız ve kısa zamanda birinci aşamadaki gruplarla aynı seviyeye geleceksiniz.

El birliği, gönül birliği, fikir birliği yaparak uyanma sürecine şuurlu katkılarda bulunalım istiyoruz.

Ayrıntılı bilgi için mektuplarımızı gecikmeden bekliyoruz. Talep sizden, hizmet bizden...

Selâm ve saygılar.

Adresimiz:

RUH ve MADDE

Eğitim ve Öğretim Grubu

***** P.K.9 Beyoğlu / İSTANBUL *****

FEDAKÂR DELİKANLI

1760 yılındaydı. Porto Prens Limanı'ndan bir yelkenli gemi geçiyordu. Gencecik bir kaptanın yönettiği bu gemide, söz dinlemez küçük bir kız çocuğu vardı. Dadısının bir anlık uyuklamasını fırsat bilip, kaşla göz arasında yolcu salonundan kaçtı, güverteye tırmandı. Bu çılgınlığı onu çok sevindirmişti. Hoplayıp zıplıyor, geminin yan tarafına çarpan dalgaların köpüklerini yakalamaya çalışarak eğleniyordu. Bu oyuna iyice dalmıştı. Farkında olmadan git gide, geminin kıyısına doğru yaklaşmaktaydı. İşte tam o anda gemi aniden yalpalayıverdi ve küçük yaramaz dengesini kaybederek denize uçtu. Yürek paralayıcı çığlığı uzaklarda yankılandı!

Kızcağız dalgalar arasında kaybolup gitti. Bereket versin ki, tayfalardan biri olaya tank olmuştu. Bu tayfa, genç kaptanın öz babasıydı. Artık yaşlandığını öne sürerek, geminin idaresini oğluna bırakmıştı. Gemide tayfa olarak çalışıyordu. Yaşlı adamcağız denize balıklama atladı. Dalgaların arasında tekrar görüldüğünde yalnız değildi. Sol koluyla kızı sımsıkı bağrına bastırılmış, sağ koluyla da yüzmeye çalışıyordu. Fakat, gemi de rüzgârın etkisiyle gittikçe uzaklaşıyordu. Bereket versin ki, adamın kolları kuvvetliydi de, gemiye hızla yaklaşabiliyordu.

* Bu sırada, ileride aniden bir karaltı belirdi. Suları yaran bir kuyruk hızla üzerine doğru geliyordu. Adamcağızın bağrından öyle acı bir çığlık koptu ki, denizin gürültüsü, bu çığlığın yanında hiç kaldı!

– İmdat! Köpekbalığı!

Gerçekten de yaklaşan karaltı, korkunç bir köpekbalığıydı. Çocuğun ağırlığıyla iyice yorulan adamcağız boşuna çabalıyordu.

Gemide bir telâş başladı. Salondakilerin hepsi güverteye koştu. Bu heyecanlı olayı seyre daldılar.

Silâhlar getirildi, korkunç balığın üzerine boşaltıldı. Ama mermiler hedefine varmıyor ve suları fişkırtarak dalgalar arasında kayboluyordu. Adamlar canavar arasındaki mesafe de gittikçe azalıyordu.

Tam çocukla adamı yakalayacağı sırada, canavar birden durdu, kıvrandı ve deniz kıpkırmızı kana bulandı. Görünmez bir el vurmıştu korkunç yaratığı.

Güvertedekiler:

– Bakın! Bakın! Bizim genç kaptan, diye bağırıştılar.

Gerçekten de; eline geniş yüzlü bir bıçak alıp, kimseye görünmeden denize atlamıştı. Bir anda balığın altına dalmış, bıçağı hayvanın karnına saplamıştı. Babasının hayatını kurtarmak için delikanlı, kendi hayatını tehlikeye atmıştı.

Yaralı canavar, intikam hırsıyla, babasını bırakıp bu sefer delikanlıya yöneldi. Genç kaptanın istediği de zaten buydu. Balığı babasından iyice uzaklaştırmak için büyük bir gayretle gemiden uzaklara doğru yüzmeye başladı. Canavar da peşine düştü.

Yarasından çok kan aktığı için korkunç yaratığın dermanı kesildi. Ne yazık ki, delikanlı da iyice yorulmuştu. Başını geriye çevirince, babasının kızla birlikte gemiye binmek üzere olduğunu gördü: Onlar kurtulmuşlardı. Şimdi de kurtulma sırası kendisindeydi artık. Şansını denemeliydi. Şaşırtmacı hareketler yaparak epeyce uğraştıktan sonra kendisi de gemiye varabildi. Her taraftan halatlar atıldı, bütün kollar kendisine uzandı. Herkes, babasını kurtaran delikanlıyı kucaklamak için yarış hâlindeydi. Tam halatın birini yakalamıştı ki, canavar, avını kaçırmamak için son bir gayretle ileriye atıldı. Neredeyse bacağına kapacaktı. Fakat tayfalar, kuvvetli kollarıyla ipi çektiler ve genç kaptanlarını kurtardılar. Delikanlı babasının kollarına atıldı. O sırada canavar can çekişiyordu. Deniz kıpkırmızı olmuştu.

Ne büyük şeref: "Bizi yetiştiren, adam eden babamıza karşı borçlu bulunduğumuz görevi yerine getirmek ve gerektiğinde onun için, gözümüzü kırpmadan canımızı feda edebilmek!"

Selâm sana yiğit kaptan!

KENDİNİ YETİŞTİRME BORCU

Anadan doğma kör bir çocuk vardı. Annesi ve babası, yavrularının bu durumuna çok üzülüyorlardı. Sonunda çocuğu doktora götürdüler. İyi kalpli doktor, zavallıyı işi-ğa kavuşturacağına söz verdi:

— Yavrum, belki biraz canın yanacak, ama sonunda çok sevineceksin: Güneşin ışığını, renk renk çiçekleri, kelebekleri.... Kısacası bizim gördüğümüz her şeyi göreceksin.

Çocuk bir türlü ameliyat olmak istemiyordu. Ağlıyordu, kör kalmaya razıydı.

— Hiç bilmediğim şeyleri görüp, öğrenip de ne yapayım, diye tepinip duruyordu.

Annesi ve babası buna aldırmadılar. Kolundan tutup, tekrar aynı doktora götürdüler. Ameliyat yapıldı ve çocuğun gözleri açıldı. Işığı görünce annesine, babasına nasıl teşekkür etti bilseniz...

Tembel çocuklar işte bu köre benzerler. Bilmedikleri şeyleri öğrenmemek için direnir dururlar. Sevgili çocuklar, sakın siz de böyle olmayın. Gözlerinizin önüne yepyeni bir dünya seren, ilmin harikalarını size gösteren öğretmeninizi can kulağıyla dinleyin. Öğretmeniniz, tıpkı bu iyi kalpli doktor gibi, iyiyi, doğruyu göresiniz diye gözlerinizi açmaya uğraşsın. Ondan yararlanmasını bilin, kendinizi yetiştirmeye çalışın.

EKTİĞİNİ BİÇME YASASI

Compte d' OULTREMONT'dan Çeviren: Yavuz KESKİN

SUURUNA insanlık âleminde kavuşmuş ve amellerinden sorumlu olduğunu yine o âlemden anlamış ve kavramış olan insanoğlu, şu iki seçenek arasında özgürce bir seçim yapma hakkına sahiptir: Rabb'ine yönelmek veya maddeye yapışıp kalmak.

İnsan hatalarını, yani şu andaki ve geçmişteki amellerinin sonuçları olan hatalarını gidermek için *TEKRARDOĞUŞ YASASI*'na maruz kalmakla ve ona katlanmakla mükelleftir; *KARMA*'sını, yani iktisab ettiği borçlarını ancak bu şekilde tasfiye ve tesviye edebilmektedir.

Tüm âlemler de, her türlü şuur seviyesindeki tüm antiteler de, hep, Karma Yasası'na tâbidirler.

Tanrı mutlak anlamda âdildir. *EKTİĞİNİ BİÇME* veya *KARMA YASASI* daima hiç bir boşluğa ve aksamaya meydan vermeden hükmünü icra etmekte ve de herkese, iyiden veya kötüden yana hak ettiğini sunmaktadır.

Etki ve sonuçları farklılık arz eden birçok karma çeşidi mevcuttur:

- 1 - Gezegenel KARMA.
- 2 - Irksal KARMA.
- 3 - Ulusal KARMA.
- 4 - Ailesel KARMA.
- 5 - Bireysel KARMA.

Bu karmaların hepsi de, insanı, gelip geçici maddenin tesirinden kurtarıp HAKİKAT'in peşine düşmeye ve Rabb'e yönelmeye zorlayan ıstıraplara ve zorluklara analık etmektedir. Geçmiş hayatların birikmiş tecrübeleri, müstakbel yeni hayatın çekirdeğini teşkil edecek olan dört temel - atoma (atome germe) silinmez şekilde nakşedilmiş durumdadırlar.

*Fizik beden*in temel - atomu kalpte yer almaktadır.

*Vital - eterik (esirî) beden*in temel - atomu güneşsel sinir ağında (plexus solaire) bulunmaktadır.

*Astral beden*in temel - atomu dalaktadır.

*Mantal beden*in müdrikesine ait temel - atom ise beyinde yer almaktadır.

Bu temel atomlar, inşa hâlindeki yeni bedene, öz kişiliğini kazandırmaktadırlar. İnsanlar belli yasalara göre bedenlenmektedirler: *Az gelişmişler* (primitifler), Grup Yasası'na veya Grup Karması'na göre; *vasat insanlar* (beşeriyetin çoğunluğu), Karma veya Ektiğini Biçme Yasası'na göre; *en gelişmişler* ise (mürşidler, azizler, velîler, inisiyeler) kendi tercihlerine ve insanlığa yardım imkânlarına göre bedenlenmektedirler.

Vasat insanın bir ailede bedenlenişi, o

aile fertleriyle kendisi arasında mevcut bulunan benzerliğin ve yakınlığın cazibesıyla olmaktadır; bu, ya bir Karma'yı dengelemesi ya da ruhunun tekâmülüne yarayacak şartları bulma imkânını sağlaması için böyle olmaktadır. *KARMA YASASI*, yıldızlarla ahenk içinde faaliyet göstermektedir, öyle ki, insanlar, Hayat Okulu'nda yapacakları deneyler ile kaydedecekleri gelişmeler için zarurî olan şartlar zuhur ettiği anda doğmaktadır; bu şartlar ise Güneş Sistemi'ne mensup gezegenlerin pozisyonları sayesinde vücut bulmaktadır.

TEKRARDOĞUŞ İNANCI, DAİMA, İsa tarafından Havarilere gizli olarak sunulmuş olan EZOTERİK ÖĞRETİNİN İÇİNDE, BİR BÖLÜM OLARAK YER ALMIŞTIR. Ama o, bu gizli öğretiyi diğer insanlara sunmakta ısrar etmemiş ve onlara İlahî Adalet'den ziyade İlahî Aşk'ı öğretmekle yetinmiştir. Bu gizli öğretinin daha sonraları tekrar ele alınışı ORIJEN'e, JUSTIN MARTİR'e, İskenderiyeli KLEMANS'a, PLOTINUS'a ve diğerlerine nasip olmuştur. 553 tarihli Konstantinopolis Din Bilginleri Toplantısı'nda, dinler konusunda tam tasarruf yetkisine sahip bulunan Roma İmparatoru JUSTINYEN, tekrardoğuş inancının rafizilik olduğunu ilân ederek, bazı kilise babalarının yazılarını ve öğretilerini red ve men etmiştir. Ancak, birkaç piskoposun hazır bulunduğu bu toplantıya katılmayı Papa VIGIL kabul etmemiştir; fakat bu inanç ve öğretiden sadece Hristiyan toplumları mahrum bırakılabilmıştır. Oysa Doğu dinlerinde her türlü inisiyatik öğreti her zaman yürütülmüştür. Görüldüğü gibi, bu Yasa, İsa devrinde dünyanın her yanında öğretim konusu yapılmaktaydı. Hristiyanlığı benimsemiş kimseler,

kilise babaları ve diğerleri, hep, bu Yasa'yı kabul ve müdafaa etmişlerdir; ama Yasa, Konstantinopolis Toplantısı'ndan sonra yoklara karışmıştır.

TEKRARDOĞUŞA İNANMAYI GEREKTİREN SEBEPLER

RUH, doğumdan önce de mevcut olan ve ölümden sonra da mevcudiyetini devam ettiren ve de bedenden bağımsız bulunan bir antitedir. Ruh, mükemmelliğe ulaşınca kadar tekâmül etmektedir ve bu mükemmelliğe götüren yolda da çeşit çeşit taşıtlardan, bineklerden, yani gittikçe süptilleşen bedenlerden yararlanmak zorundadır, çünkü bilgisini ancak böyle artırabilmektedir. Şaşmaz - değişmez mükemmellikteki İlahî Adalet Yasaları, her ruha, tekâmül yolundaki muhtelif bedenlenmeleri sırasında, daima, aynı imkânları tanımaktadır. Fizik bedenlerin hatları ve özel nitelikleri Veraset Yasaları'na tâbidir. Kişinin karakterine gelince, o, sadece verasete değil, ayrıca, önceki hayatlarında o kişi tarafından edinişli biriktirilmiş olan tecrübelerin özüne de tâbidir. Demek ki, fizik plânda tezahür etmesini ve kendisini dile getirmesini mümkün kılacak şu veya bu kalımsal benzerliği veya yüz hattını ruh seçmiş olmaktadır. Ölümsüzlük fikri, bütünüyle, tekrardoğuşa inanmayı zorunlu hâle getirmektedir; *insan ömrünün ebediyetler karşısındaki cesametini şöyle bir gözünüzün önüne getirmeye çalışın ve hemen ardından da ruhun bu kadar minik bir süre için, yani bir saniyelik bir süre için bedene bağlandığını, sonra da ebediyetler boyunca cennete veya cehenneme hapsedildiğini düşünün; düşünülebilir yani varsa tabii...*

(Brüksel ;

Hiç Birimizin -Hiç Birşey İçin-Hiç Bir zaman ŞİKÂYETE HAKKIMIZ YOK

* Erol KONYALIOĞLU *

TOPLARLA, bez bebeklerle oynayan bir çocuk,erginleşip de bu sefer nefsinin çektiği dünya oyuncaklarıyla oynamaya başlarken, kendini büyümüş, olgunlaşmış zanneder. Dikkat ederseniz, "zanneder" diyoruz; zira gerçekten zan içerisinde ve kendisini aldatmaktadır. Gelin, bunu beraberce ispatlayalım.

Her şeyden önce olgunlaşmanın, kemâle ermenin ne demek olduğunu bilmeliyiz. Böyle bir kimse, gerekli bilgileri almış, yaşamış ve hazmetmiştir. O, artık, alma devrini geride bırakmış, verme devrine girmiştir. Ağaçtaki yeşil ve ekşi elmalar kızarmış, tatlılaşmış ve olmuştur. Artık onun, ağacın öz suyuna ihtiyacı yoktur. Alacağını almıştır ve "Ey ağaç, bana neden öz suyundan vermiyorsun", diye şikâyetle bulunmaz. O artık koparılmaya ve kendi dışında bir işe yaramaya sunmuştur kendisini.

Öyleyse diyebiliriz ki, olgun insan şikâyetlere, ricalara artık son vermiş bir insandır. O, şekere doymuş su gibidir; artık alacağı yoktur, ama vereceği vardır. Sabır taşı gibidir, ama çatlamaz; zira onun sabrı bilgiye dayanan, küresel anlayışa dayanan dinamik bir sabırdır. Gerektiği zaman, gerekeni yapmayı öğrenmiştir. Her olanın, iyi olduğunu bilir. İyi de, kötü de; ak da, kara da; aydınlık da, karanlık da; günah da, sevap da onun için birdir. Bütün bunların, beşerî adalet anlayışının üstünde, ilâhî bir hayra hizmet etti-

ğini bilir. Olgun insan bu bilgi odağı üzerinde derinleştikçe, şikâyetlerinden yavaş yavaş vazgeçer. Gene şikâyet eder görünür, ama etmez. Zira, artık onun şikâyeti sıradan, nefsanî bir şikâyet olmaktan çıkmıştır.

ASILSIZ ŞİKÂYETLER

ŞİMDİ aşağıdaki şikâyetlerde bulunanlara cevap vermeye çalışalım. Şikâyetlerinde haklı olup olmadıklarına siz karar verin.

● *İnsanlardan ilgi görmemekten şikâyetçiyim!*

— Peki, siz insanlara gereken ilgiyi gösterdiniz mi ki, karşı taraftan ilgi bekliyorsunuz? Başkalarından bencilce ilgi, teşvik ve pohpohlama beklediğiniz kesin. Yani, yaptığınız her iş, söylediğiniz her söz için takdir almanız, alkış toplamanız şart mı? O hâlde siz fiillerinizi, mutlaka şakşak beklemek için işliyorsunuz. Sizin elinizin emeği, alınızın teri başkaları için değil, kendiniz için. "Ne yüce işler yaptım!" diye kendinizi boşu boşuna kandırmayın. Siz kendinize, kendi ego-nuza hizmet ediyorsunuz. Etraftan gören yoksa, kimse için ufacık bir taşı yerinden oynatmazsınız, çünkü takdir olmayacak...

İlgi görüyorsunuz da ne oluyor? Bu size, kalıcı ve yükseltici bir etki yapıyor mu? Yapmaz.Kalıcı ve yükseltici etki, insana böyle çocuksu ve bencil bir kanaldan gelmez ki! Belki sizi bir adım öteye götürür, ama piliniz

bitiverir. Yani siz, ilgi ve takdir bekleyerek iş yapıyorsanız, bu, taşıma suyla değirmen döndürmeye benzer. Tek başına yürüyemiyorsunuz ve sizi iten birilerine ihtiyaç duyuyorsunuz. Fakat insan olarak bizden istenen, tek başına, ama şuurlu bir işbirliğiyle ayakta kalabilmektir.

Bazı yetenekleri olup da, bunları başkaları için kullananların (örneğin sanatçıların) takdir beklemeleri (biraz çocukça da olsa), belki bir süre için hoş karşılanabilir. Ama, abus bir çehreyle dolaşan, her işi bereketsiz, başkaları için en ufak bir zahmete katlanmayan bencil lâf ebelerinin, takdir ve ilgi görmedikleri için mızıldanmaları anlaşılır gibi değil.

Hele hele, takdir göreceğim, ilgi toplayacağım diye abartılı ve yapmacık pozlara sakın girmeyiniz. Pışıpışlanmak için şarlatanlık yapmak insanın şanına yakışmaz.

Hayır, insanlardan ilgi görmediğiniz için, şikâyete hakkınız yok! Ayrıca, öyle bir devirdeyiz ki, uyanma arifesinde uykunun en derinini yaşayan insanın kimseyi görececek gözü de pek yok. Herkes kendi derdine düşmüş, kendi nefis düğümünü çözmekle meşgul...

● *Benim asıl yerim daha yükseklerde olmalı. Hak ettiğim şeyleri, toplum ve Tanrı bana vermiyor. Hakkım yeniyor, şikâyetçiyim!*

– Evet, haklısın. Senin yerin hakikaten daha yükseklerde olmalı. Ama senin anladığın gibi değil. Sen, nefsini şişirmek, nefsanîyetini tatmin etmek peşindesin. Yükseklerde, büyük gördüğün şey, azgın egon. Ama bil ki, sen vicdanını yükseltmekle sorumlusun. Hem öyle yükseltmelisin ki, vicdan sen olmalısın. Bunu bir anlayabilsen, susar ve şikâyetten vaz geçersin. Ama, o günlerin de gelece-

ğinden hiç kuşkun olmasın.

Sen kendi zannınca düşünüyorsun ve kendine göre karar veriyorsun. Gözünde at gözlüğü mü var ne!... İlahî bir uyum içerisinde, onun bir parçası olduğunu anlamak istemiyorsun. Bu nedenle ıstırap çekiyor, şikâyette bulunuyor, isyan ediyorsun. Her şey sana göre düzenlenmiyor, her şeye göre sen düzenleniyorsun. Anla artık! Sen tek başına değilsin, olamazsın zaten. Külliyyen varlık olan bir küre içerisinde bir noktassın.

Varlık olarak tekâmülünü yönlendiren Yüce Ruhlar, senin için en iyisini, en hayırlısını, en yararlısını tanzim ediyorlar. Niçin kavramamakta ısrar ediyorsun? Bedenini, ülkeni, milletini, her şeyini sana en uygun şekilde hazırlayıp, seni oraya sevketmişler. Sana düşen iş, bu ortamda rolünü en güzel şekilde oynamak. Bütün hayat olayları, dünya insanı olarak yaşadığın her şey, Üstün Şuurlar'ın marifetiyle, plân ve program dahilinde yaşanmaktadır. Yani, senin her işin İlahîdir, harikadır, mucizedir. Bunu hisset!...

Kimse senin omuzuna, ceza olsun diye yük yüklememiştir. Sen amellerinle, niyetlerinle çizdin yolunu ve lâyük olduklarınla beraberisin. Ne bir eksik, ne bir fazla.

Kimseye özenme, kıskanma, kin gütleme. Kimi hangi hâlde görüyorsan, onun daha başka türlü olmasına zaten imkân yoktur. Yasalara aykırı olur bu. En yüksek gördüğünle en alçak gördüğün arasında, Yukarı'nın nezdinde zerre kadar fark yoktur. Boşuna kendini üzme! Ne senden aşağı olan var, ne de senden üstün olan var! Tekâmül ihtiyaçları bakımından herkes kendi lâığı ile başbaşa.

Zerre kadar şikâyete hakkın yok. Sen neye müstahaksan, osun.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

● *İsteklerime kavuşamamaktan şikâ yetçiyim!*

Elimi neye atsam kuruyor, mutsu zum!

– İşte şimdi, şikâyetlerinin gerçek sebebi ortaya çıktı. Sen, hangi isteğin mühim olduğunu bilmiyorsun. Senin isteğin mi önemli, yoksa Yukarı'nunki mi? Bunu hiç düşündün mü? YUKARI'NIN İSTEĞİ ÖNEMLİDİR. Düşün! Bir aile reisinin, aileyi geçindirmekle alakalı istekleri mi mühimdir, yoksa çocuğunun oyun sırasında yutulduğu misketleri elde etme isteği mi? Bir firmanın genel müdürünün şirketin geleceği ile ilgili istekleri mi, yoksa bir işçinin başka bölüme geçme istekleri mi? Bir devlet reisinin ülkenin bütünlüğü ile alakalı istekleri mi, yoksa bir valinin ferdi istekleri mi?

Evet. Senin isteklerinden önce, Yukarı'nın istekleri mühimdir. Senin Onlar'a ayak uydurmaya çalışman gerek. İsteklerinin, Onlar'ın isteklerine paralel olmasına dikkat etmen gerek.

Peki, Yukarı'nın istekleri, Onlar'ın İlâhî İstekleri ne ola, hiç düşündün mü? Onlar'ın isteklerinden biri, senin şourlanman, kendini bilmendir. Bu amaçla türlü türlü mizanzenler düzenlerler. Senin içinde bulunduğun realiteleri kademe kademe aşmanı, yükselmeni isterler. Kendi dışını değil, içini değiştirmeni isterler. Duygularını, düşüncelerini, çağrışımlarını, davranışlarını kontrol altına almanı; yerinde, zamanında, gerektiği gibi davranmanı isterler. Başkalarını kendin gibi bilmeni; sevgiyle ve bilgiyle, sabır ve iman içerisinde bir yaşam sürmeni isterler. Baktığı-

nı görmeni, gördüğünü anlamayı, bu anlayışla iman dolu bir yol üzere olmanı isterler. Sözün kısası, "Kendilerine benzemeni" isterler.

Şikâyeti bırak artık!

TABIATTAN ÖRNEK ALMALI

TEKÂMÜL yolunda ilerleyen insana, aslında pek çok yol gösterilmiştir. Yukarı'nın Habercileri gelmiştir, Kitaplar inmiştir. Dahası, tabiatın kendisi en büyük misâldir. Tabiiyet (Natüralite) Prensibi gereği, doğanın kendisi bilgiyi bize örnekleriyle sunar.

Hız. İsa ne demiştir? "Neden kuşlar gibi olmuyorsunuz? Onlar hiç, yarı ne yiyeceğim diye endişe duyuyorlar mı?" Yani öyle yaşıyorlar ki, hiç bir şeyden şikâyetleri yok. Yarınlarını garantiye alma endişeleri yok. Her türlü düzenlemenin, bedenî yaşantının Yukarı'sının elinde olduğunu, Onlar'ın hükmünün geçtiğini biliyorlar sanki.

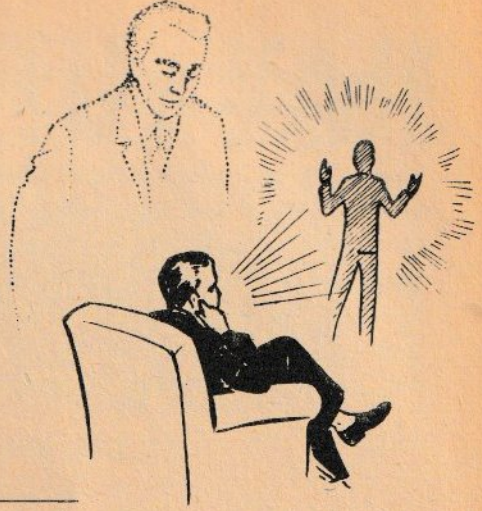
Hangi ağaç meyvesini insandan esirgiyor? O, sadece vazifesini yapıyor. Hani benim meyvelerimin ücreti diyor mu? Şartlar ona ne imkânlar vermişse, o da gereğini sessiz sedasız yapıyor. O, yasalara uymakta kıl kadar sapkınlık yapmıyor. Otomatik seviyede bunu yapan ağaç karşısında insan, benzer davranışları şuurlu olarak yapmakla yükümlüdür.

Yapan, en iyi şekliyle yapmış, eserini en iyi şekilde koruyor, affediciliğiyle varlığının üzerine titriyor.

Hâlâ mı şikâyet!...

YOL GÖSTEREN VİZYONLAR

* Bruce A. JONES *

1978 yazında, duyular dışı idraklerle (DDİ) ilgili olaylar yaşamımda önemli bir rol oynamıştı. Bu sayede güzel bir hanımla tanışma fırsatı bulduğumu söyleyebilirim. Şimdi anlatacağım rüyayı gördüğüm zaman bekârdım. Rüyamda, bir lokantada yemek yedikten sonra kasadaki hanıma borcumu öderken, tüm vücudum tarifsiz bir hazla, tepeden tırnağa âdeta irkilmişti.

Ertesi gün oğlum Bruce Oklahama City'den bana telefon ederek, Arkansas'a kuzenlerini ilk kez görmeye gideceğini söyleyerek, benim de gelmemi istiyordu.

Arkansas'a birlikte indikten sonra, yeğenim Hortence MERCY ile DDİ konularından söz etmeye

başladık. Daha doğrusu bana DDİ konusunda hiç deneyimim olup olmadığını sormuştu. Kendisine son gördüğüm lokantayla ilgili rüyamı anlattığım zaman, ısrarla yakındaki bir lokantaya gidip kahve içmeyi önerdi.

Kalktık, gittik. Kahvelerimizi bitirip parayı ödemek üzere kasaya yaklaştığımda, âdeta donakalmıştım. Çünkü kasiyer, üç akşam önce rüyamda gördüğüm kasiyerle tıpatıp aynıydı. Açıkça kendisine söylemekten kendimi alamadım: "Belki inanmayacaksınız ama, 3 gece önce Fresno Calif.'da bir vizyonda sizi görmüştüm". Bereket versin ki, kasiyer bayan Mildred Margaret PARKER, yanımda duran yeğenim Hortence'ın ya-

kın arkadaşı oluyordu. Mildred'i işten sonra bize çağırdık. Kabul etti. Geldi ve epeyce oturdu. Tekrar görüşmek için anlaştık. Ertesi gün oğlumla birlikte arabayla Oklahama City'ye gittik ve California'ya döndük.

Bundan sonra bir yıl kadar, Mildred'le telefon görüşmelerimizi sürdürdük. Sonra beni birkaç haftalığına Arkansas'a çağırdı. Birlikte on mutlu gün geçirdik ve 29 Eylül 1979'da evlenmek üzere nişanlandık.

Düğünden bir gün önce öğleyin, yeğenimin evinde oturmuş TV izliyordum. Bir ara nedense gözlerimi kapadım. İşte ne olduysa o anda oldu. Gözümün önünde, vizyon hâlinde bir adam belirdi. Bir (Lütfen sayfayı çeviriniz)

iki saniye sonra bu adam gitti ve sağdan doğru bir vizyon daha geldi ve bu böylece 6 çeşit vizyon değişene kadar devam etti. Heyecanımı tutamayarak gözlerimi açıp, avazım çıktığı kadar bağıarak, yeğenim Hortence'i çağırdım. Bunun ne demek

olduğunu açıklamamı istedim. Başından birçok DDİ olayı geçmiş olan yeğenim, bunun yarınki düğünle ilgili bir DDİ deneyimi olduğunu söyledi. Evet, gerçekten de yeğenimin yorumu doğru çıktı ve ertesi gün, (bir gün önce) vizyonlarımı gördü-

ğüm insanlarla, teker teker düğünde karşılaştım.

Mildred ve ben 6 yıldır evliyiz. Bu süre içinde başka bir vizyon görmedim. Her hâlde artık bedensiz rehberlerim daha başka bir yardıma gerek görmüyorlar.

(FATE'den)

ATEŞ ÜSTÜNDE YÜRÜYENLER

Joël André

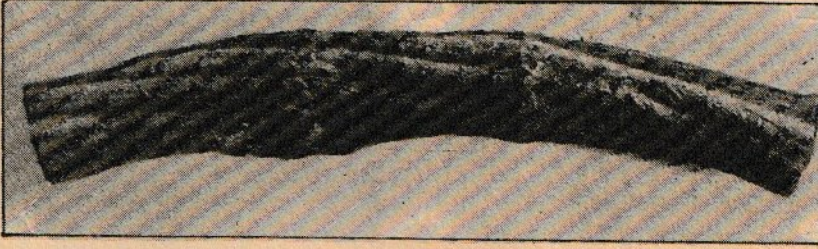
- Ateşten oluşma bir halı üzerinde sanki çimenler üzerindeymiş gibi çıplak ayakla yürüyenler.
- Ateş üstünde dans eden kadınlar.

Fiyatı: 600 TL.

RUH ve MADDE Yayınları

ÇIKTI !

KEHANET OTU: YAJE

Jacques DEGAS'dan Çeviren: Yavuz KESKİN

BİRÇOK deney, bazı bitkilerdeki sarı uyandırıcı (hallucinogène) özelliklerin, bu bitkileri kullananlarda parapsikolojik güç ve yeteneklerin su yüzüne çıkmasına yol açtığını göstermiştir. Bir Meksika kaktüsü olan *peyotl* da böyle bir bitkidir ve insanda, şu klâsik dedubleman olgusuna benzer bir psişik ayrışmayı tahrik edip, ona, gelecekle ilgili olay ve nesnelere görme (durugörü şeklinde) imkânını sunmaktadır. Yine aynı kategoriye dahil bulunan *Yaje* (veya *Yage*) adlı bir başka bitki daha vardır. Bunu da Amazon Kızılderilileri kullanmaktadır. İnsanı hayrete düşürecek nitelikteki etkilerini gördükten sonra, inceleme ve araştırmalara girişmiş olan bilim adamlarına göre bu bitki, uygun şekilde absorbe edildiğinde, insana durugörü ve prekognisyon yeteneği kazandırmaktadır.

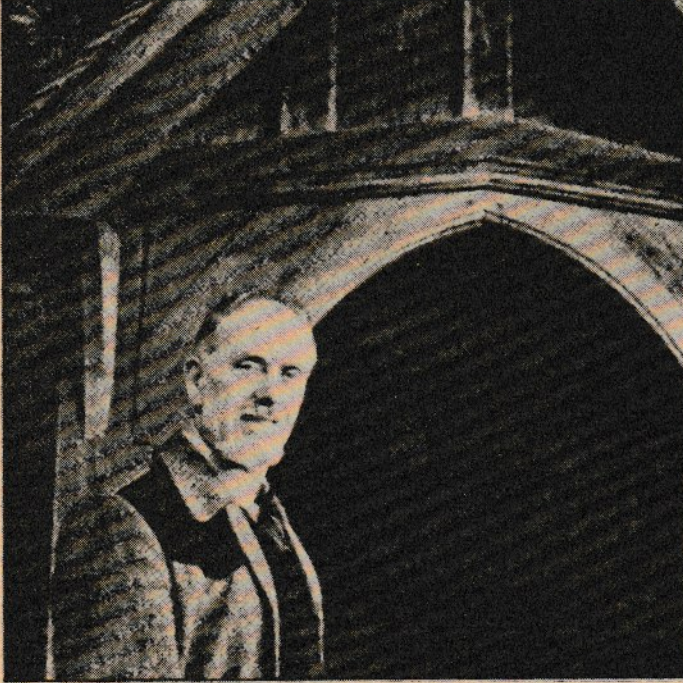
Amazon yerlilerince *düş yılanı* diye de nitelendirilen bu sarmaşık, geniş Amazon havzasının bakir ormanlarında, yani Ekvador'un, Kolombiya'nın, Venezuela'nın ve Brezilya'nın ormanlık alanlarında yetişmektedir. Kızılderili kabilelerini Hristiyanlaştırmak üzere bu ormanlara dalmış olan ilk mis-

yonerler, bu bitkinin kehanet amacıyla kullanıldığına tanık olmuşlar ve ne derece etkili olduğunu yakından görmüşlerdir. Hatta aralarından biri, hayretini şu sözlerle dile getirmiştir: "Sinir sistemini tahrik eden ve bir tür ipnoza yol açan bu bitkiyi bazıları kötü mak-satla da kullanmaktadırlar... Kullanan kişi, bedeninin dışına çıkıp gizli hazineleri keşfedebilmekte ve istikbale ilişkin sırları ifşa edebilmektedir..."

Uzun yıllarını yerliler arasında geçirmiş olan bir sömürge görevlisi de, bizzat gözlemlediği bir kehanet celsesini şöyle anlatmıştır: "Geceleyin, bir kilo *Yaje*'yi bol suda en az bir saat süreyle kaynatıyorlar. Tencerenin muhtevası yaklaşık 25 santilitreye inince, bu özü, 30 gram şeker kamışı rakısına karıştırıp, daha önce tefrik edilmiş olan kişiye içiriyorlar. Ve adam uyuyor. Ardından arkadaşları onu, uyur vaziyette, gizli hazine bulunduğunu sandıkları yerlerde gezdiriyorlar. Uyurgezer hâlindeki bu adam *duvarların içini ve toprağın derinliklerini görebilmekte* ve de hazine olup olmadığını söyleyebilmektedir. Var dediği yer hemen kazılmaktadır ve *daima da olumlu sonuç alınmaktadır.*"

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Hayalet Avcıları Rehberi

PETER UNDERWOOD

1987 yılı başlarında, İngiltere'de "THE GHOST HUNTER'S GUIDE" (Hayalet Avcısının Rehberi) diye bir kitap yayımlandı. Kitabın yazarı Peter UNDERWOOD eserine şöyle bir soruyla başlıyor: "Samimi ve sorumlu bir hayalet avcısı nasıl olunur?"

Aynı zamanda "İngiltere Hayalet Kulübü" başkanı olan yazar, bu soruyu yanıtlamak için konunun derinlemesine bir

incelemesinden sonra, hayalet türlerine ve tekinsizlik çeşitlerine, bu konuda kullanılacak araç - gerece, fotoğrafların nasıl çekileceğine değindikten başka Uzak Doğu, Avustralya, Kuzey Amerika, Avrupa ve İngiltere'deki hayaletlerle ilgili olayları örnekliyor. Gözlemsel ayrıntılarla ilgili olarak, hayaletlerin daha çok ne zamanlar gözlenebileceğine değiniyor.

Mr. UNDERWOOD'a

göre, günümüzde hayaletler ve hayaletlerle ilgili olaylar eskisinden çok daha fazla sayıda araştırmacı tarafından ele alınmaktadır. Yazar, kitabında ruhların ne olduğuna, niçin görüldüklerine, onları bazı insanlar görürken, bazılarının neden göremediklerine değinmektedir.

Yine aynı eserinde belirttiğine göre, kendi ifadesiyle, 'bir hayalet üretmek' mümkündür ve bunun örneği 1972'de "Toronto New Horizons Research Foundation" da verilmiştir. Adı geçen araştırma grubundaki yetkililer, 17. yüzyıldan kalma bir İngiliz hayalet icat ettiler (bu, yazarın kendi ifadesidir). Bu varlıkla yaptıkları seanslar sonunda darbeler meydana getirmeye başladılar. Daha sonra bu varlıkla celseler, imanmayanların ve TV kameralarının önünde yapıldı.

(PSYCHIC NEWS'dan)

Medyomlar ve Polis

İngiltere'nin polis dergilerinden "POLICE REVIEW" böyle bir başlık atmıştı. Ocak 1987 sayısındaki makalelerinden birinde, makalenin yazarı dedektif Michael Riley, medyomlardan yararlanan dedektiflerin adlarını sıraladıktan sonra, polisler arasında uygulanmış olan bir anketin sonuçlarına yer veriyor. Bu ankete göre, polisler genellikle çalışmalarında medyomlardan yararlanılması konusunda biraz şüpheli durumdadır. Bu ankete göre, polis en son çare olarak medyoma baş

vurmalıdır. Yine aynı araştırmaya göstermiştir ki, polisin üstlendiği belli başlı olaylarda medyomlardan yardım talebi kendiliğinden gelmiştir.

Medyomlarla yapılan çeşitli soruşturmalardan örnekler verilen makale, medyomlardan hangi durumlarda nasıl yararlanılmasını belirleyen birkaç maddeyle son bulmaktadır:

● Açık zihinli dedektiflerden oluşan bir polis grubu, medyomlarla işbirliği yapmalıdır.

● Medyomla işbirliği yapacak memurlar, suç hakkında çok genel bir bilgiye sahip olmalı ki medyomu etkilemesinler.

● Medyomla, bu amaçla yapılacak tüm görüşmeler banta alınmalı.

● Medyoma olayla ilgili genel ve sınırlı bilgi verilmeli.

● Medyoma sorulacak sorular önceden hazırlanmalı.

● Mümkünse birden fazla medyomla çalışılmalıdır.

(PSYCHIC NEWS'dan)

Aerosol Kurbanı

Geçen yılın Aralık ayında aerosol koklayarak on bir yaşında ölen kız çocuğu Loraine DIXON, ölümünden bir süre sonra annesine göründü. Spiritüalist bir kuruluşun üyesi olan anne Alice DIXON'ın üç kız çocuğu daha vardır.

Gerek anne, gerekse kızları, Loraine'i bir cam kapı arkasında gördüklerini bildirmişlerdir. "Onu her zaman evin sağında, solunda görüyorum. Sağlığında yattığı odasın-

da, zaman zaman ayak sesleri işitirim" demiştir bayan DIXON. Ayrıca, gazetecilere yaptığı açıklamada elektrik anahtarlarının, Loraine'in ölümünden sonra, kendiliklerinden zaman zaman açılıp kapandıklarını ifade etmiştir.

Evdeki ışıklarla ilgili olarak, ölenin iki kız kardeşi ve bir arkadaşı, banyoda aynanın önünde buldukları bir sırada banyonun ışığının kendiliğinden azaldığını, sonra yine normale döndüğünü belirt-

mişlerdir.

Üçüncü kız kardeşi olan 15 aylık bebek, gece yarısı uyanıp duvardaki bir noktayı göstermeye çalışarak, orada bulunan biriyle konuşuyormuş gibi bir şeyler söylemeye çalışmaktadır.

Çocuklarının bu ve benzeri durumlardan oldukça korkmuş olduklarını, bu nedenle yakında bu evlerinden başka bir eve taşınacaklarını söylemiştir bayan DIXON.

(PSYCHIC NEWS'dan)

ÖTEİLETİŞİM (TELEKOMÜNİKASYON)

"FİZİKÇİLER DIŞ DÜNYANIN RÖLÂTİVİTE KURAMINI BİLİRLER; BUNUN İÇİN OLGA NÜSTÜ OLAYLARIN ONLAR TARAFINDAN EN KOLAY ŞEKİLDE KABUL EDİLMESİ GEREKİR."

Yazan: Hildegard SCHAFFER

Bu sene kurulmuş olan "Kaset Sesleri Araştırma Derneği"nin hatırı sayılır büyüklükteki bir grubu, bu organizasyondan ayrılarak, kısa adı Almanca F.G.T. olan "Kaset Sesleri Araştırmaları"nı kurdular.

İlk büyük toplantı 19 - 21 Ekim 1984'de Bad Kissingen'de yapıldı. Bu yeni ve genç topluluğun neler yapabileceğini izlemek için toplantıya 230 kişi katılmıştı.

"Kaset Sesleri" isminin 25 seneden beri kendisini kabul ettirmiş olması yüzünden, yeni topluluk bu ismi bilhassa değıştirmede. Büyük jeneratörler, kızıl ötesi, ultrases ve mor ötesi ile çok yeni ve bir sürü alet ve makinelerle iş gören bu çalışmayı, sadece *Kaset Sesleri* diye tanımlamak, bu yeni gelişen bilim dalına karşı haksızlık etmek olur. Kissingen toplantısında çoğunluk, çoktan "Öteiletışim" (Transkomünikasyon) tabirini kullanmaya başladılar bile. Muhakkak ki, günün birinde, bu takdim şekli, Öteiletışim bilim dalı teknolojisinden "Kaset Sesleri" denilen bu eski ismi silecektir.

Bad Kissingen'deki Sonnenhügel Oteli'nde yapılan bu ilk resmî toplantıya, bazıları Almanya'nın kuzey ve güney yörelerinden, bazıları Avusturya ve İsviçre'den olmak üzere toplam 230 kişi katılmıştı.

Bu şuurdu topluluğun bir büyük hedefi vardı: *İnsanlar arasında yeni bir demokratik birlik arayışı içinde idiler*; burada nelerin olabileceğini görmek istiyorlardı ve de çok şey oldu. Buradaki herkesin kendi kanaatini serbestçe açıklayabilmesi ve teklifini sunabilmesi için kayıtlar yapıldı ve de kararlarda anlaşmaya varıldı. Bir araya gelenler, *öte âlem ilişkileri ile uğraşanlardan beklenen hoşgörüyü birbirine gösterdiler*; açıkça hissedilen **BİRLİK** atmosferi etrafta yayılmıştı. Nitekim toplantıdan sonra iştirakçiler, bu atmosferi güzel kelimelerle ifade ettiler.

Bütün bu hususlar, K.S.A.'ya birçok yeni üye kazandırdı. Bu şartlar altında, hep bir arada, bu güne kadar gerek nitelik ve gerekse miktar bakımından elde edilenlerin çok fevkinde kayıtlar yapabileceklerini söylüyorlar-

H. O. Konig FGT'nin kurucularından. Aleti Generator, Kisingendeki konferansın odak noktasını teşkil ediyordu.

dı. Yani öte âlemden gelen sesleri, daha nitelikli ve daha çok kaydedebileceklerdi.

Generatör ve iniyatörlerin mucidi München Gladbachlı Hans Otto Konig ve Generatör Kayıt Cihazları, bu toplantının odak noktasını teşkil ediyordu. Konig, giriş konuşmasında, öbür buutlarla bağlantı kurma tarihinin, 1956'da Friederich Jürgenson ile başlayıp bu güne kadar süren gelişmesi konusunda izahat verdi. Konig'e göre, Thomas Edison'un icadı olan elektronik aletler yardımıyla öte âlemle (sanki telefondaymış gibi) bağlantı kurmanın her an hakikat hâline gelebileceği günlerin çok yaklaşmış olduğu görünmekteydi. Konuşmasında, bir zamanlar ancak hayal edilen bazı keşiflerin şimdiki durumundan söz etti; bunların sonradan nasıl gerçekleşip kabul ediliverdiklerini belirtti. *Normal dışı, bizim hâlen bilemediğimiz normalden*

başka bir şey değildir. Öyleyse, insanın ölüm ötesine uzanan şuurlanma çabasından daha doğal ne olabilirdi? Konig toplantıya katılanlara, konuyla alakalı iseler, K.S.A. programının herkese bir şeyler öğretebileceğini bildirdi ve de programın tartışmasını ilgi ve yeteneklerine göre yapmalarını tavsiye etti.

Konig, elektro - akustik aletini geliştirmesinin dışında birçok yeni adımlar atarak büyük ilerlemeler kaydetmiştir. 20 Ekim akşamı üç generatör kayıt aleti ile artık doğru yol üzerinde olduğunu ispat edebilirdi.

İlk kısa denemede 12 iyi kayıt elde etti. Bu kayıta çok kısa dalga ile öte âlemden alınmış, yaklaşık 30 kelime vardı. Bu güne kadar böyle bir kayıt kimseye nasip olmamıştı.

Çok kısa dalga cihazı, bir alıcı ve bir vericiden meydana gelmekteydi. Cihazın verici kısmında, öte âlemin frekansına ayarlanan karmaşık frekanslı bir dalga şekli üretiliyordu. Dalga şekilleri bir araya geldiğinde, üçüncü bir "girişim frekansı" oluşmaktaydı. Alıcı, bu üçüncü girişim frekansını yakalayarak, duyma frekansına dönüştürüyordu. Böylelikle de öte âleme ait sesler anlaşılabilir bir lisan hâline geliyordu.

İkinci kayıta kullanılan kızıl ötesi yöntemi, çok kısa dalga yönteminin daha gelişmiş bir şekli idi. Bu konuda altı değişik kızıl ötesi frekans, çok kısa dalga frekansı ile modüle ediliyordu ve bu sistemle daha sağlam bir "öteiletişim" sağlanıyordu. Hayret verici diyaloglar ortaya çıktı; 25'e yakın konuşma tespit edildi. Direkt olarak H.O. Konig'e değişik frekanslardan, değişik şekillerde hitap edildi.

Üçüncü kayıta ise, mor ötesi ışınlar emisyon taşıyıcısı olarak denenmişti. Esasen mor ötesi ışınların kayıt sistemlerinde kullanılması (Lütfen sayfayı çeviriniz)

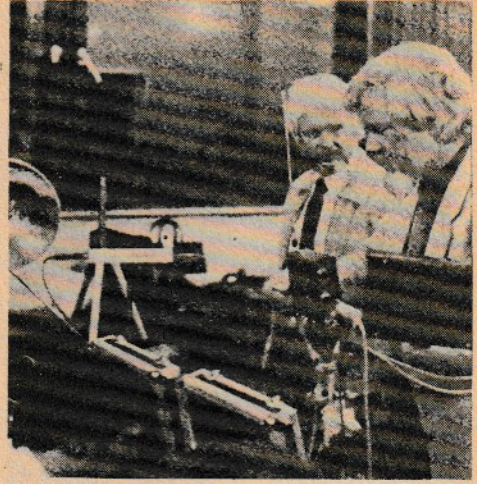
nılması yeni değildir. Bu, temel keşif dallarında kullanılır ve bazı laboratuvarlarda kullanılma imkânları vardır. Bu yöntemin iyi tarafı öte âlemle kontakt teşekkülünde sabitlik sağlaması; kötü tarafı ise yüksek gürültü seviyesidir. Bu seferinde de öylesine kapsamlı bir diyalog meydana geldi ki, hiç ara verilmeden konuşulduğu için kayıtları saymak bile mümkün değildi. Ayrıca birçok defa Konsantin Raudive de öte dünyadan (bedensiz varlıkların psikokinetik yolla seslerini, ses bandına kayıta büyük çabalar harcayan Litvanyalı araştırmacı), kendisini karıştırılması imkânsız olan sesiyle belli etti.

Öte âlemden gelen seslerle ilgili bu üç kaydın değerlendirilmesi K.S.A.'nın bir dahaki haber bülteninde Dr. Determeier tarafından kaleme alınarak "Ruhsal Sesler" adı altında yayımlanacaktır.

K.S.A. Profesör Dr. Ernest Senkowski'nin işbirliğiyle gene bilimsel bir şekilde hazırlanmış harika bir konferans düzenlendi.

Senkowski, giriş konuşmasında dikkatleri, "Kayıt Sesleri" tanımlamasının artık fazla uzadığı fikri üzerine çekti. Kendisi, teknik olarak desteklenen "Öteiletişim" (Transkomünikasyon) tabirini tercih etmekteydi. Konuşmasında, çalışmasına sırt çeviren ilim çevrelerini de şiddetle kınadı.

Bilhassa fizikçi meslektaşlarını ele alarak dış âlemin izafiyet teorisini (görecelik kısmını) bildikleri için olağanüstü olayların onlar tarafından en kolay şekilde kabul görmesi gerektiğini ifade etti. Senkowski ayrıca, fizikçi Burkhard Heim'in parapsişik fenomenlerin araştırılmasına imkân veren "altı buutlu genel alan teorisini" açıkladı. En son olarak, öte âlemle teknik destekli "Öteiletişim" olabileceğinin *medyumsal kanallar va-*

G. Hezel, mühendis. Daha ileri bir alet keşfetti. ÖTE İLETİŞİMDE ileri adımlar atıldı. "Sesbulucusu" ile Frekans ayarlaması yapıyor.

sıtasıyla birçok kereler bildirilmiş olduğuna değinerek, bu fikrin daha o zamanlar Edison, Tesla ve Markoni tarafından düşünüldüğünü ekledi. Leslie Flint'in meydana getirdiği dirilerle ölüler arasındaki haberleşmeyi örnek olarak göstererek, ileride bu iletişimin devamlı konuşmalar hâline gelebileceği imkânına da değinerek konferansını tamamladı.

Kirchzartenli Dr. Ralf Determeier ise, konuyu delillerle ispatlayan cesur bir konuşmacı olarak konferansında, "Öteiletişim" çalışmalarının bazı grup veya devletler için değil, fakat *tüm insanlık için fevkalâde önemli olduğunu* inandırıcı bir şekilde anlattı. Bu nedenle, bu araştırmaların uluslararası seviyede olmasını istedi.

Amerika'daki "Ölüm Ötesi Hayat Vakfı", çalışmalarıyla örnek olacak bir hizmet vermektedir.

Bu gün bu vakıf, G.W. Meek tarafından kurulan "Bilim Üstü Vakfı" tarafından ortaya konmuş olan bir dizi alışılmamış araştır-

ma projeleri üstünde, Elektrik Mühendisliği Onur Derneği'nden Robert Kesserking'in yönetimi altında, A.B.D. "Bilimsel Araştırma Derneği"nin bağımsız, milletlerarası elemanları ile birlikte çalışmaktadır.

Batı Almanya'dan fizikçi Prof. Dr. Ernst Senkowski, elektronikçi Hans Otto König, fotoğraf uzmanı ve İngiltere'den Will Thorne ve Amerika'dan Mühendis Hans Heckman ile Gene Katter ve elektronikçi Erland Babcock da onlarla bir aradalar. Yaptıkları araştırmalar, çok kısa dalga sistemlerini; ışık, özel antenler ve görüntü sistemlerini, plazma transdüseri ve biostrüktürlü laser sistemlerini kapsıyor. George W. Meck tarafından çalışılarak teorik esaslarıyla bir *öte âlem modeli* elde edildi ve bu model Prof. Senkowski tarafından fizik ilâveler yapılmak suretiyle şimdilik belirlendi. Ruhsal Âlem'in Sakinleri, daha 75 sene evvel, bu asrın sonlarında öte âlem (spatyom, ahiret) ile iletişimin kurulabileceğini haber vermişlerdi.

Hamburglu genç yüksek mühendis Gerhard Helzel konuşmasında, K.S.A.'nın değişik araştırma neticelerine karşı açık olduğunu bildiriyordu. Çok kısa dalga iletim cihazı ile çok kısa dalga demodülatörün "Öteiletişim" araştırmaları için çok değerli olabileceklerini kanıtlamışlardı.

Sadece 2 gün süren kongrede, düzenli bir organizasyon sayesinde, bu kadar geniş kapsamlı bir programı yürütmek mümkün oldu. Üstelik K.S.A. grup yöneticileri çok güzel ses örnekleri elde ettiler. Konferansın bitiminde, ortalıkta başarılı bir başlangıç olduğu fikri hüküm sürmekteydi. Özellikle son zamanlarda, öte âlemle ilgili Ses Kayıtları Araştırma çalışmalarının geleceğini karanlık görenler için bu iyi oldu; ferialadılar ve gördüler ki çalışmalar devam etmektedir; hem de daha iyi şekilde...

(ESOTERA)

TEKRARDOĞUŞ

J. H. Brennan

GEÇMİŞ YAŞAMLARA BEŞ ANAHTAR.

GEÇMİŞ YAŞAMLARINI HATIRLAMAK İÇİN
GÜVENİLİR VE ETKİN TEKNİKLER.

RUH ve MADDE YAYINLARI Fiyatı: 900 TL.

SPIRİTÜEL YORUM

Mehmet Sancar

Mehdî'ye Yahut Son Kurtarıcı'ya Gerek Var Mıdır?

Ankara'dan altı üniversiteli öğrenci okurumuz adına mektup yazan Sayın Ali ERCEM, bizden şöyle bir ricada bulunmuş:

"Ruhsal açıdan, Son Kurtarıcı, kutsal metinlerde ve antik kültürlerde nasıl veriliyor? Ayrıca, yorumunu istirham ediyorum." diyorlar...

Son Kurtarıcı'nın, dinsel karşılığı, bildiğiniz gibi dilimizde "Mehdî" dir. Arapça'dan dilimize girmiş bulunan bu kelime, "hidâyet ve hüdâ" kökenlidir. "Hidâyet", doğru yol; Müslümanlık'da, bu dinin gösterdiği yolu izlemek; Kur'an'daki âyetlerde geçen "hidâyete erdirilme" nin yorumu ise, kurtuluş, kurtarıma anlamındadır... "Hüdâ", Tanrı demektir...

Şimdi ne oluyor Mehdî?

Tanrı adına insanları kurtuluşa erdiren bir görevli varlık... Acaba, ruhsal açıdan, spiritle bilimlerimiz muvacehesinde (yani bunu, bu anlayışı, spiritle bilimlerimizle karşılaştırsak), Son Kurtarıcı yahut Mehdî gerekli midir?

Özet bir tarihçeyle üzerinde birlikte düşünelim.

İSLÂMÎ AÇIDAN MEHDİLİK

Eski çağlardan beri insanlar, Tanrı tarafından bir Kurtarıcı'nın gelmesini daima beklemişlerdir!...

Müslümanlar'da da bu ünvan, "Allah tarafından hidâyete erdirilmiş kişi" anlamında, önce Hz. Muhammet'e verilmiştir...

Hz. Muhammet'in izlenmesini istediği "doğru yolu, kurtuluş yolunu" anlayıp izleyebilenler, elbet kurtulmuşlardır. Bunlar için Hz. Muhammet, Mehdî'dir, Son Kurtarıcı'dır.

Diğer peygamberler gibi, Hz. Muhammet'i de anlayamayıp hâlâ bir Kurtarıcı bekleyenler, kıyamet gününde, gökten inerek Deccal'ı öldürüp, bütün insanları mutluluğa kavuşturacak; yer yüzünde sonsuz bir barış kuracak ve bütün dünyayı sevinçle dolduracak "Son Kurtarıcı" nın, yani Mehdî'nin geleceğine, öteden beri inanıp dururlar!...

Mehdî'nin ortaya çıkışı, bir kıyamet alâmetidir!...

Gökten, Tanrı'nın izniyle ve de emriyle yer yüzüne incek olan Mehdî, insanları

doğru yola getirmenin zamanının geldiğini insanlara bildirecek ve yer yüzünden tüm kötülükleri silip süpürecektir!...

İslâm mezhepleri arasında, bilhassa on iki imam inancıyla yaşıyan Şiâ'ya göre Mehdî, on ikinci imam olan Hasan Askerî'nin oğludur. Bu inancın sâliklerine, on ikinci imam öldüğünde, pek küçük yaşta olmasına rağmen, oğlunun cenâze namazını kıldırması ve sonra da dünyadan el - etek çekerek kaybolması, bu inancı aşlamış gibidir!... Gözden kayboluşu süresince dört naip bıraktığına; bunların aracılığıyla ümmetine buyruklar gönderdiğine ve ölümünden sonra, naiplerinin de görevlerinin bittiğine inanırlar.

Şiiler ise, yüce bir imam olarak kabul ettikleri Mehdî'nin ölmediğine; aksine, kendini gözlerden sakladığına inanırlar! Kıyamete yakın, bir yerden, saklandığı yerden çıkıp Tanrı'nın emirlerini yerine getirecektir! Yani insanlığın kurtuluşunu sağlayacaktır!...

Şiiler'in bu inancını, birçok Müslüman, kendi inançlarına, dolayısıyla İslâm Dini'ne uygun bulmamaktadırlar...

Bu inancı paylaşan paylaşmayan birçok tarikat elbet vardır... Önemli olan, işin esası, değişmez olan gerçek nedir? Sözü u zatmadan, yerimizin elverdiği kadar bunun üzerinde duralım.

SİRİTÜEL AÇIDAN SON KURTARICI KİMDİR?

Hız. Musa'nın, M.Ö. XIII. yüzyıl ortalarında ortaya çıktığı ve Musa Dini'ne, Eski Sümer ve Akad Dinleri'ne ait inançların da karıştığını düşünürsek; antik çağlardan gelen Kurtarıcı inancının çok eski çağlara kadar uzandığını söyleyebiliriz...

Eski Mısır'ın acımasız firavunlarının zulmü altında inim inim inleyen köle İsrail Kavmi'nin, kim bir Kurtarıcı beklemediğini söyleyebilir?...

Köle İsrail Kavmi için Mehdî, Son Kurtarıcı, Hz. Musa olmuştur. Hakikaten Hz. Musa'yı ve dinini anlayabilenler için Hz. Musa da bir Mehdî'dir...

Yine bir Mehdî'ye ihtiyaç hasıl olmuş; Hz. Davut imdada yetişmiştir, diyebiliriz... Ve arkasından Diğerleri...

Daha gerilere gidersek, her dinin kurucusu, o dinin amacını gerçekten kavrayabilenler için birer Mehdî'dir...

İnsanın yoluna ışık tutan her düşünür (her filozof), bu düşüncenin kaynağına uzanabilenler için birer Mehdî'dir...

Her realiteyi, bir din günü aydınlatır.. Ve o realite biter. O realiteyi, bir üstünü izler... Keza bu bir üstün realiteyi de bir başka din günü aydınlatır... Ve böylece, realiteler zinciri, peş peşe aydınlanarak, insanlığın realite kademeleri yükseltilmiş olur...

Her din günü, kendisinden sonra gelecek olan bir din gününün hazırlayıcısıdır. Ve din günlerine ait bilgiler, yalnız peygamberlere ait değildir. Bir ilham, bir bilgi gününü doğurabilir... Bir söz, bir bilgi gününü ortaya çıkarabilir... Bir yazı, bir düşünce, bir din gününü oluşturabilir... Ki hepsi, yüceltici, yükseltici, yani irtifa kazandırıcı bilgilerdir... Ve dolayısıyla da hepsinin sahibi gözükken kişiler, bu yüksek bilgi tesirlerinden nasiplenebilenler için birer Mehdî'dir...

Şunu demek istiyoruz ki, her ham meyva, olgunlaşabilmek için, uygun bir mevsim, müsait bir iklim, kendine özgü gelişmeleri bekler...

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Yer yüzüne sevk edilmiş biz insanlar da birer ham, üç çeyrek ham, yarım ham ve çeyrek ham meyvalarız... Ama hangimizin ne kadar ham olduğunu gösteren hiç bir esinti, hiç bir emâre (nişan, iz, belirti) yoktur... Görünüşlerimiz, en azında da, en çoğunda da aldatıcıdır...

Şu iki ilke, açık ve kesin olarak belirlenmiştir:

İnsan, yer yüzüne, ruhen tekâmül etmek için gelir...

Ve bunu sağlamak için de insan, yer yüzüne, tekrar tekrar doğar...

Yani, *tekâmül ve tekrardoğuş yasaları* vardır...

Yer yüzüne ve öte dünyaya tekrar tekrar gelip gittiğimiz kesindir... Fakat, hangimizin, bu yolun neresinde olduğu meçhulümüzdür...

Diyelim ki, cehdimiz, gayretimiz bizi, bu yolun sonuna yaklaştırmıştır. Bir kıvılcım, önümüzü görüp yolumuzu bitirmemize neden olabilir... Bu kıvılcım dahi, bizim için bir Mehdî'dir...

Yukarı'nın amacı, yani bizi Görüp Gözetener'in amacı, bir kudretli kişiye elimizi tutturup bizi yukarıya çekmek değildir. Aksine bizim, kendi öz çabamızla, kendi ruhsal kapasitemizle öyle bir cehit, öyle bir gayret göstermemizi istiyorlar ki, bizim için bir ilham, bir kıvılcım, bir söz, bir yazı, bir din günü niteliğiyle bir kurtarıcı olabilsin!

Önemli olan bir Mehdî'nin, bir Son Kurtarıcı'nın gelmiş olması değildir. Asıl önemli olan, insanın kendi kendisini kurtarıcı olabilmesidir.

Zaman zaman pek çok Mehdîler gelip geçmiştir... Fakat bunlardan yararlanabilenler, hep az olmuştur. Çünkü insan, nefsinin köleliğini öylesine benimsemiştir ki, hem köle olmayı yeğlemiş, hem de bir kurtuluş beklemiştir!... Bunun için de, hep birisinin gelip elinden tutmasını istemiş!... Diyebiliriz ki, yer yüzüne doğmaya başladığından beri de, hep Mehdî bekler olmuştur!...

Dışımızdakiler, nasıl bir aydınlık, nasıl bir bilgi saçarsa saçsın; onların bizim için Mehdî olmaları, bizim içimizdeki Mehdî'yi uyandırabilmemize bağlıdır.

Her devrî hareket, bir spiral harekettir. Uykudakiler için geçmişin tekrarı olarak gözükür... Fakat, her devrî hareketi doğuran tenvirleri yakalayabilenler, spiral harekete uyup doruk noktaya çıkabilirler...

Kimdir o kişiyi doruk noktaya çıkaran? Mehdî mi, kendisi mi?...

Her devirde Son Kurtarıcı, Son Mehdî daima insanın içerisinde yaşayarak, kurtuluşu erenlerin Mehdî'si olmuştur.

Demek ki, dışımızda Mehdî aramamız, kendimizden başka Son Kurtarıcı beklemez boşunadır. Bizi kurtaracak, yine biziz!...

Bunu böyle bilelim...

SAYIN OKUYUCULARIMIZ:

Ruh ve Madde Yayınları'nın bütün kitaplarını, Kocaeli Fuarı'nda 15 Ağustos 1987 tarihine kadar Yonca Kitabevi standından temin edebilirsiniz.

Ruh ve Madde Yayınları

Ölüm Değil Tekrardoğuşlar var...

Jean-Louis DEGAUDENZİ'den Çeviren: Yavuz KESKİN

(Geçen sayıdan devam)

"Görünmeyen Âlemin Gücü" adlı eserinde, macerasını incelediği küçük Silvia 1963 yılında Sao Paulo'da doğmuştur. Yakın çevresinde hiç kimse İtalyanca bilmediği hâlde bu küçük kız iki yaşından itibaren, Portekizceye kıyasla daha kolay bulduğu bu dili kullanmaya başlamıştır. Ailesi, kaç nesilden beridir Brezilya'nın yerlisi olan kimselerden oluşmuştur ve de çevresinde İtalyanca konuşan hiç bir göçmen de yoktur.

Çocuk Roma'ya ait çeşitli manzaraları tasvir etmiş ve fotoğraf kartlarına bakınca yaşadığı yerleri, okulunu ve oyun alanlarını hatırlamış ve de Roma'da son savaş sırasında hayat sürdüğünü söylemiştir. Bir gün adamın biri, arkadaşlarıyla birlikte oynadığı alanın hemen yakınına bir bomba koymuştur. Çocuk, "ölümünü" hatırlayamamakta ve ancak güneşe doğru uzun süreli bir yükseliş (ölüm ötesi seyahat konusunda hiç bir şey işitmemiş, dinlememiş bir çocuğun bu ifadesi çok ilginçtir), sonra karanlıklara gömülüş ve sonunda da Brezilyalı Silvia'nın bedeninde bu Dünya'ya göz açış. Küçük kızın, ölümüne ve tekrardoğuşuna ilişkin olarak dile getirdiği izlenimler bunlardır.

Playfair tarafından incelenmiş başka bir genç kadın olan Tina, bu gün erginlik çağına ulaşmış olduğu hâlde,

önceki hayatında Vichy'de küçük bir Fransız kızı olarak doğup yaşamış olan bir önceki kişiliğini hâlâ daha hatırlayabilmektedir. Çocukluk çağındayken, hiç bir fotoğrafını görmediği hâlde, sular diyarını tüm ayrıntılarıyla tasvir edebilmiştir. O da son savaş sırasında ölmüştür, hem de ne ölüm. Bir Alman askeri tarafından kalbine kurşun sıkılan yavrucağ tuhaf bir seyahat yapmıştır; ifadesine göre bu seyahat, ışık dolu bir mekânda son derece hafiflikle hareket eden bir tür "hava kapsülünde" cereyan etmiştir. Bu seyahatin sonunda, kız Brezilya'ya varmıştır. Bu macera sırasında yanında bir erkek yoldaşı daha vardır; bu arkadaşı yakın bir köyde bedenlenecek olan bir erkektir; fakat, Tina'nın macerası gün gibi ortada olmasına rağmen, bu erkeğin macerası öğrenilememiştir, demek ki önceki hayatına ait anıların hatırlayamayan bir çocuk olarak doğmuştur. Işık içindeki seyahati sırasında Tina, olağanüstü seviyede iyi, mert ve cömert varlıklarla karşılaşmıştır. Bu varlıklar, tamdık-bildik bir dünyayı terk edip, bir süre kalmak üzere ıslık ıslık parlak bir âleme yol almanın çocuk üzerinde yarattığı üzüntüyü yatıştırmışlardır. Genç kadın uzun uzadıya sorguya çekilmiş ve anlattıklarının büyük bir kısmının doğruluğu saptanabilmiştir. En ilginç şey de, kadının kalp bölgesinde

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ve sırtında bulunan iki iri ben'dir. Gerçekten de kalpten girip sırttan çıkmış bir kurşunun izleridir bunlar.

Müzik konusunda en küçük bir eğitim bile görmemiş olan ve çocukluğu boyunca bu sanat dalına tamamen kapalı bir ortamda yaşamış bulunan şu ünlü Brezilyalı müzisyenin, yani Roberto de Regina'nın öyküsü de anılmaya değer bir öyküdür. Gerçi böyle bir ortamda büyümüştür, ama küçük yaşlardan itibaren anlaşılmaz şekilde klavyenle (bir müzik âleti) 1750'lerin öncesinde yazılmış parçaları (şüphesiz bunları ne öğrenmiş, ne de işitmiştir) bestelemeye başlamıştır. Önceki hayatına ait hiç bir şey hatırlayamamasına rağmen, içinde yine de, barok müzik çağında yaşamış, klavinsistlik ve kilise yöneticiliği yapmış ve de bu yeni hayatına o kişiliğinin yeteneğini taşımış gibi bir duygu taşımaktadır.

Guy Playfair, Brezilya'da geçmiş hayatları hatırlama fenomenlerinin bu derece çok oluşunu, bu ülkede yaşayan büyük insan kitlelerinin ruhçuluk ile haşır neşir oluşuna bağlamaktadır. Ruhçuların hemen hepsi tekrardoğuş olayını doğal bir şey olarak görmektedirler. Bu inancın babası olan Kardec, tekrardoğuş sürecinden ne anladığını açık-seçik bir şekilde *Ruhların Kitabı* adlı eserinde açıklamaktadır. Ona göre, beden için ölüm ne kadar zaruriyse, ruh için de tekrardoğuş o kadar zaruridir. Tüm ruhlar eşit, basit, sade ve bilgisiz (7) yaratılmışlardır ve daha üst bir plâna yükselme ve gelişme ihtiyaçlarıyla orantılı olarak, tekrar tekrar bedenlenmektedirler. Mükemmelliğe ulaşmak için, "ruh varlıkları, maddî hayatın her türlü şekillerine maruz kalmak zorundadırlar." Eğitimlerini, hiç de ceza gibi telâkki edilme-

mesi gereken ve de ancak deneylerden ve tekâmül kurslarından ibaret olan tekrardoğuşlar vasıtasıyla sürdürmektedirler. Yer yüzüne gidiş-gelişleri, insanlık seviyesinde öğrenilecek hiç bir şeyleri kalmayınca kadar devam etmektedir.

Tekrardoğuşla ve onun sorunlarıyla "bilimsel anlamda" ilk uğraşanlar ruhçular olmuştur. De Rochas, süjeler üzerinde, hafızayı gerilere götürüp geçmiş hayatlarını onlara tekrar yaşatma (ekminezi) şeklinde ifade edilir türden yığınla deney yapmıştır. Çalışmalarında, süjelerin "zamanda yer değiştirmelerini" ipnoz (8) yardımıyla kontrol etmiş ve ilginç sonuçlara varmıştır. Ruh varlığı, yeni biyolojik organizmasıyla ilişkiye, gebelik evresinde (9) girmektedir. De Rochas, yaptığı deneylerde, ipnotik regresyon (ekminezi) yoluyla, kökeni önceki hayatlarda yatan, şifa bulmaz nitelikli ağrıların pekâlâ tedavi edilebileceğini göstermiştir.

Bu regresyon metodu, 1952 yılında şu meşhur Bridey Murphy olayında Morey Bernstein tarafından kullanılmıştır. İpnotizmaya tutkun bir iş adamı olan Bernstein, dostlarından birinin eşi olan Ruth Simmons gibi şahane bir medyomla çalışmıştır. Trans sırasında Bayan Simmons, önceki hayatında, bir asır kadar önce İrlanda'da doğmuş olan Bridey Murphy adlı biri olarak yaşadığını ifade etmiştir. Cork'daki veya Belfast'daki günlük hayatına, yaşadığı yerlerin manzaralarına ve tanıdığı kişilere ilişkin bir sürü ayrıntıdan bahsetmiştir. Şüphesiz bütün bunları İrlandalı aksanıyla anlatmıştır.

FENOMENİN OBJEKTİF BİR ETÜDÜ

mümkün ve yeterli olacağını ifade ederken. Jean Charon gözünü bile kırpmamıştır. Şimdilik ancak, böyle bir ameliyenin gerçekleştirilebilir bir şey olup olmadığı araştırılmaktadır. Fakat bunun tersini gösterecek hiç bir emarenin mevcut olmadığı da dikkati çekmektedir.

Charon gibi araştırmacılara göre, tekrardoğuş olayı âdeta bir kazadır. Bu görüş gereğince, elektronlarımızın etrafa yayılıp, sonra, bu elektronların her birinde meknuz bulunan "ben"imizin önceden kestirilemez bir şekilde topaklaşarak kendini açığa vurması tesadüfe bağlıdır (12). Bir gün, geçmişi bu hay-

ret uyandırıcı mini - hafıza sayesinde keşfetmekle kalınmayacağı, ayrıca, ışıklı öte âleme geçip yeni bir varlığa, yani yeni bir hayata, hazır bir organizmaya can verinceye kadarki evrenin kontrol bile edilebileceği hiç de tahayyül ve tasavvur edilemeyecek bir şey değildir; kadim Mısır'ı inisiye etmiş olan o esrarlı kayıp uygarlığa mensup mürşitlerin yaptıkları, pekâlâ yeniden yapılabilir.

Bunu gerçekleştirmek demek, birbirini izleyen tekrardoğuşlar sırasında cereyan eden *Zamanda Yolculuğun* anahtarını ele geçirmek ve özellikle de ölümsüzlüğün sırrına vâkıf olmak demektir.

(7) : "Öz, Kaadir-i Mutlak tarafından "var" edilmektedir. Ve kendisi, kâinatları teşkil eden vibrasyonların en incesinde daha incedir. Bu kâinatlara iniş ve oraya bağlanış, Öz için, pratik olarak imkânsızdır. Ve bundan dolayı, Cevher'i ve Şuur'u meydana gelmiştir. Bu yüzden Cevher'e, destek madde denir. Kısaca Cevher böyle olunca, Öz bir manada mutlak olarak tecerrüt etmiştir." (S. P.)

Görüldüğü gibi Öz, bilgisizlik gibi eksikliklerden münezzehtir.

(8) : Ayrıntılı bilgi için: Bkz. "Metapsişik Terimler Sözlüğü", Sh. 80 (Ruh ve Madde Yayınları)

(9) : Gebeliğin ilk gününden son gününe kadar bağlanma olabilir.

(10): Sanki görmüş, sanki yaşamış: Ayrıntılı bilgi için: Bkz. "Metapsişik Terimler Sözlüğü" Sh. 36 (Ruh ve Madde Yayınları)

(11): Ayrıntılı bilgi için : Bkz. Ruh ve Madde, Yıl 1985, Sayı: 309, Sh. 26 : "Ölüm Sonrası Hayat Psikik Tanecikler"

(12): "İnsan varlığının esası, ruhsal varlıktır. Ruhsal varlık, teksir yasasına göre hareket etmez. O bir özel yaradılışla yaratılmış ve yerini bulmuş bir varlıktır. Ancak, beşerî bir hüviyet içerisinde bulunabilmesi için, bir bedene sahip olması da malumdur. Bu beden yapısı, en ince, en seyyal maddeden başlamak üzere, git gide tekâsüf ederek, nihayet organik maddede son bulan bir maddeler kompleksidir.

"Bedenin teşkilâtı, önce, ruhun kendi bünyesinde meydana gelen düşünce teşkilıyla meydana gelir. Düşünce şekli (buna bilahare, ruhun serbest imajinasyonu da denebilir); ruhun serbest imajinasyonunda, sahip olacağı beden en ince partiküllerden meydana gelmiş en dış zarfı teşekkül ettirilir. Bunun ihtizaz karakteri çok yüksektir. Zira, kullanıldığı malzeme, yüksek ihtizazda mevcudiyetini gösteren bir maddedir..." (S. P.)

Yukarıdaki tebliğde de görüleceği gibi, bir beden teşkilinde, rastgelelik değil, aksine, engin bir düşünce, dört dörtlük bir tahayyül ve ince bir hesap rol oynamaktadır.

TÜRK MİTOLOJİSİNDE “KURT” SEMBOLİZMİ

* Ergun CANDAN *

Şimdiye kadar pek çok konuda olduğumuz gibi, özellikle bu konuda da oldukça fazla istismara sebebiyet verildiğini hatırlarsınız. Böylesine istismar edilebilen bu konuyu gerçek yerine çıkarmayı, Derneğimiz kendisine bir vazife addetmiştir. Cahil kimselerin ellerinde gerçek kıymetini kaybetmiş olan Kurt sembolizmi, ezoterik olarak gerçek anlamını, mitolojilerle bizlere olanca gücüyle duyurmaya devam etmektedir...

Dünya insanına neden birçok bilgiler kapalı verilmiştir sorusuna belki epeyce cevap bulunabilir,ama en önemli sebebin; kendini bilmezlerin ellerinde tehlikeli bir silâh olmasının önüne geçmek olduğunu söyleyebiliriz. İşte bu yüzden birçok bilgiler ezoterik, yani gizli kalmak mecburiyetini hâlâ sürdürmektedir. Bu ezoterik bilgileri herkes kendi şuur seviyesinin kendisine müsaade ettiği kadar alabilmekte, bundan fazlası bir şey ifade etmemektedir.

EFSANELERİN IŞIĞINDA

Efsaneler öz itibarıyla tarihi gerçekleri yansıtmaktadırlar. fakat bu gerçekler çoğu zaman sembollerle dilden dile, nesilden nesile, anlatıla anlatıla orijinal hâlini ister istemez kaybederek, sonradan bir sürü fazladan eklemelerle günümüze kadar gelmektedir.

Eğer biz bu fazlalıklar kargaşasına kendimizi kaptırmadan anlatılmak istenen özü yakalayabilirsek, efsaneyi, efsane olmaktan çıkartıp tarihî gerçekler hâline sokabiliriz. Kısacası efsaneler, sembolik anlatım tarzıyla geçmişten geleceğe uzanan önemli mesajlardır diyebiliriz.

Bunları, ancak olaylara ve kendimize daha değişik bakabilmeyi becerebildiğimiz zaman, gelecekte çok daha iyi anlayabileceğiz.

OGUZ HAN'A YOL GÖSTEREN "GÖK - KURT"

En eski Türk efsaneleri, Kurt ile başlar. Kurt, Türk mitolojisinin başlangıcı ve aynı zamanda, en önemli sembolüdür.

Oğuz Kağan Urum illerine akın yapmadan önce bir yerde konaklamış ve derin bir uykuya geçmişti. Oğuz Kağan destanı, bundan sonra meydana gelen olayları şöyle anlatmaktadır:

*"Çadırları kurdurup,derin uykuya daldı,
Tam tan ağartıyordu,çadıra bir nur daldı,
Bir erkek kurt göründü, ışıktaki soluyarak.
Bir kurt ki, gök yeleli.
Bir kurt ki, göm gök tüylü.
Bakıyordu Oğuz'a ışıktaki uluyarak.*

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Döndü bu kurt Oğuz'a, tıpkı bir insan gibi.

Ağzından sözler döktü, tıpkı bir lisan gibi.

Dedi: 'Ey! Ey! Ey! Oğuz ey. Bilirim ne dilersin!

Urum'un illerinde, savaş uğraş istersin. Ey Oğuz! Askerini, ben kendim güdeceğim!

Ordunun en önünde, kendim yön vereceğim.'

Toplattı çadırını, Oğuz duyunca bunu. Ordusuna gidince, hayretle gördü şunu: Bir büyük, erkek bir kurt, askere öncü gibi!

Gök tüylü, gök yeveli, yol veren izci gibi!

Yürür durur önlerden!

Nihayet durdu Gök - Kurt, nice sonra günlerden.

Duruverdi Oğuz'un, ordusu da'ardında, Bir nehir vardı, İdil-Müren adında."

Uygurlar'm bu Oğuz destanında da görüldüğü gibi, "Gök yeveli ve gök tüylü erkek kurt" bir ışık halesi içinde görünüyordu. Bu "kutsal ışık", Türk mitolojisinin her yerinde görülen, yaygın bir motiftir. Nitekim Oğuz Han'm gökten düşen birinci karısı da, bir ışık huzmesi içinde yer yüzüne inmişti.

Büyük Hun İmparatorluğu kurulurken, Hunlar'dan başka Orta Asya'da güç sahibi olan daha birçok devletler de vardı. Bunlar arasında Yüe-Çiler ve Wu-Sunlar, önemli bir yer tutuyordu. Çin tarihlerinde anlatılan, kurtla ilgili en eski efsane de Wu-Sunlar'a aittir. Bu efsanede, daha sonra ayrıntılarıyla göreceğimiz Uygur ve Gök-Türkler'in kurtla ilgili efsanelerindeki tüm özellikler, aşağı yukarı büyük bir benzerlik taşıdığı için, yazımızı da fazla uzatmamak düşüncesiyle, burada Wu-Sunlar'm efsanesini uzun uzun aktarıyoruz.

UYGUR ATALARININ KURTTAN TÜREYİŞLERİ

"Büyük bir Hakan varmış, Gök Tanrı'ya taparmış,

Üç güzel kızı varmış, hep evine kaparmış.

'- Benim kızlarım' dermiş, 'çoktan Tanrı'ya ermiş, nasıl bir insanoğlu, bu kızlara değermiş!'

Kızları almış, gitmiş yüksek bir dağa çıkmış,

Kızları hayran kalmış, burada gök çok açılmış.

Demiş: '- Burada bekleyin, Tanrı'ya dua edin

Eğer Tanrı almazsa, başka illere gidin!'

Kızlar çok beklemişler, 'Tanrı gelmez' demişler.

Bir erkek kurt görünmüş, kurdu benimsemişler.

Kurt dağın etrafında, dolanmış her yanında,

Küçük kızın kaynamış, bir aşk, sevgi kanında

Küçük kız demiş: '-Budur! Tanrı'nın şekli Kurt'tur!'

Kardeşleri: '-Gel' demiş, '-Bu kurt seni yer!' demiş.

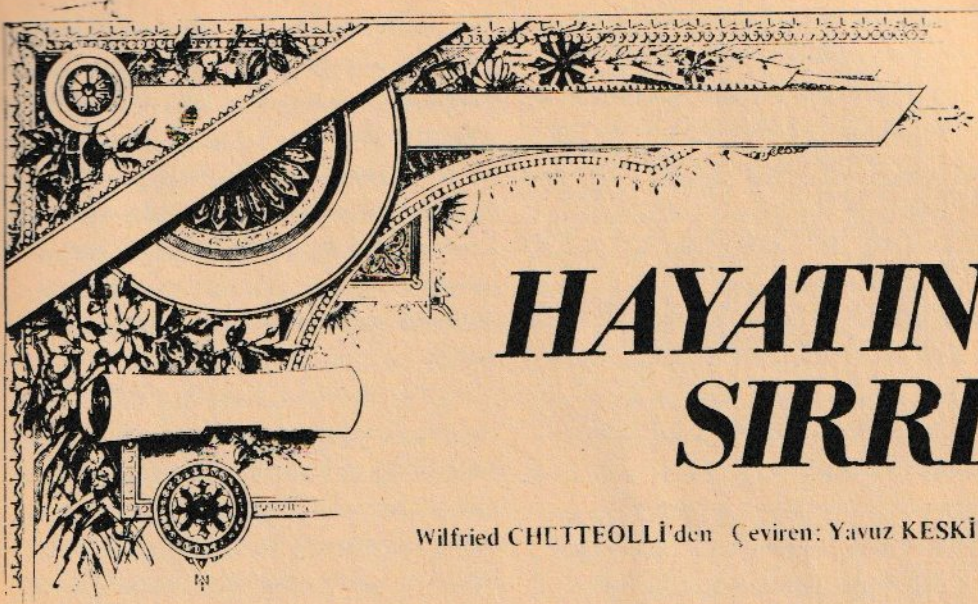
Fakat kız dağdan inmiş, kurt: '-Elini ver!' demiş.

Kurt kızı eve almış, bir mağaraya dalmış,

Orada yaşamışlar, soyları da ün salmış!'"

Türk mitolojisinde en çok işlenen iki motif olan Kurt ve Mağara sembolleri, görüldüğü gibi burada da karşımıza çıkmaktadır. Ayrıca, Kurttan Tanrı'nın şekli olarak bahsetmelerine dikkatinizi çekmek istiyoruz. Burada anlatılan Kurt'tan, biz bildiğimiz kurdu anlarsak, şimdiye kadar olduğu gibi, tabii işi arap saçına çeviririz. O hâlde bu kurt

Devamı S. 44'de

HAYATIN SIRRI

Wilfried CHETTEOLLİ'den Çeviren: Yavuz KESKİN

HAYATIN tarifini yapmak üzere öyle çok girişimlerde bulunulmuştur ki... Ancak, bu girişimlerin hepsi de başarısızlığa uğramıştır. Roussel - Uclaf Laboratuvarları tarafından Nisan 1974'de Paris'te düzenlenmiş olan 17. yuvarlak masa toplantısının akıbeti de aynı olmuştur. Hayatı tanımlamak amacıyla öne sürülmüş olan en yeni varsayımları ve kuramları birbirleriyle karşılaştırmak üzere en tanınmışlarından kırk kadar uzmanı bir araya getirmiş olan bu kurul, kelimenin tarifi konusunda bile bir anlaşmaya varamamıştır.

Buna karşılık, 10 Ekim 1981 tarihinde "Académie Internationale de Lutèce"nin Bilim Şubesi'nce "College de France" da organize edilmiş olan bilimsel bir toplantıda ise, soruna daha verimli bir tarzda yaklaşılmıştır.

Bu toplantıda, termodinamiğin son derece küçük iç hareketleri sayesinde hareket yeteneği kazanmış olan canlı (animé) madde

ile, Hayat tezahürlerinin merkezi hâline gelmiş madde arasında nitel (qualitatif) plânda mevcut bulunan farklar ortaya konabilmiştir.

Hayatın kökenine ilişkin olarak kabul edilmiş olan bazı eski kavramlardaki -ki, bunlara göre Hayat'ın kökeni, Hayat'a kaynaklık ettiğine inanılan *maddenin içinde* aranıp durulmuştur- sınırlılıklar ve eksiklikler, sunulmuş olan tebliğlerde apaçık şekilde gözler önüne serilmiştir; böylece, Hayat'ın meydana gelişini açıklayan ve fakat bu güne kadar âdeta bile bile bir yana itilmiş bulunan varsayımın -ki, bu varsayım Hayat'ın nedenlerini zorunlu olarak maddenin dışında aramaktadır- çok daha verimli bir varsayım olduğu anlaşılmıştır.

"Bilimler Akademisi" mensubu Prof. Allain Horeau, canlı organizmalarca özümlenen ürünlerin, -bizzat maddeye veya antropi yasasının yönlendirdiği fiziko-şimik fenomenlere değil, fakat, ancak ve ancak Hayat (Lütfen sayfayı çeviriniz)

denen olgunun bizzat kendisine mal edilebilecek olan- özgül (specifique) niteliklere sahip bulduklarını önemle belirtmiştir. Bu yasalar uyarınca cereyan eden reaksiyonlar sonucunda "organizma dışında" (in vitro) elde edilen cevhere kıyasla "organizma içinde" (in vivo) elde edilen cevher -aynı kimyasal özellikleri içermesine rağmen- büyük farklar arz etmektedir. Işığın veya moleküllerin simetrisizliğinden ileri gelen dönmeli (rotatoire) gücün etkisiyle canlı organizmalar, ancak optik açıdan aktif sayılan bedenler oluşturmaktadırlar; bu da, onların canlılık kökeninin ifadesidir. Hayat ve dönmeli güç, birbirlerine çözülmecesine bağlı iki unsurdur.

Bu vesileyle "racémique" (*) diye adlandırılan ve aktif olmayan karışımların oluşmasına yol açan sentetik ilâçların çoğundaki iatrojen etkiyi de burada zikretmek yerinde olur.

Yetenekli ve engin bilgi sahibi kimseler olmalarına rağmen konuşmacıların hiç biri de, Hayat'ı tesadüflere bağlayan görüşü ciddiye alarak savunamamışlardır.

PRİMİTİF (İLKEL) ÇORBA

İngiliz biyolojist J.B.S. Haldane ile Sovyet meslekdaşı A. Oparine, atmosferin o zamanki hâlinin bu günküne kıyasla daha değişik olabileceği görüşünden hareketle, Hayat'ın o şartlar altında primitif yer küre üzerinde pekâlâ meydana gelebileceğini düşünmüşlerdir. Bu varsayımdan güç alan Amerikalı araştırmacı Stanley Miller -ki, bu bilim adamı, Haldane ve Oparine'in kuramlarına ısrarla yapışmış olan biyoşimist Harold Urey'in öğrencisidir- Şikago Üniversitesi'ndeki laboratuvarında canlı madde meydana getirme-

ye çalışmış ve bu işlem sırasında metan, a-monyak, hidrojen ve su buharı gibi, farklı gazlardan oluşma yapay bir atmosfer meydana getirmeyi, yani 4 milyar yıl önceki dünya atmosferini meydana getirmeyi ve bu atmosferin içinde de elektrik kıvılcımları elde etmeyi başarmıştır. Bu şartlarda, organik moleküller içeren, yani canlı varlıkların normal hâlde sentetize ettikleri molekülleri içeren kaynar su oluşturmuştur.

Tanınmış astro - fizikçi Fred Hoyle bu iyimser görüşe katılmamıştır. Ona göre, "primitif çorba" kuramı yalnız ispatlanamaz nitelikli bir kuram değildir, fakat aynı zamanda su götürmez bir biçimde yanlışdır da, çünkü Hayat, 4 milyar yılda meydana gelebilecek bir şey değildir.

HAYAT UZAYDAN MI GELMİŞTİR?

Astro - fiziko - şimistler, yıldızlar arası mekânların, milyonlarca kilometre mesafeyi kaplayan organik cevher bulutları içerdiğini saptamışlardır. Hayat, kesinlikle her yerde mevcuttur ve karbona, azota, oksijene ve hidrojene -ki bu elementler tek bir "materia prima"dan (ilk temel madde) kaynaklanmaktadır- dayalı olmayan farklı kiplikler (modalite) hâlinde de tezahür edebilmektedir; ve böylece işin sonu yine enerji kavramına varmaktadır.

Asrımızın başlarında, İsveçli bilgin Svante Arrhenius "panspermie" varsayımını öne sürmüştür. Bu varsayımına göre Hayat, yer kürenin dışında başlamış ve dünyaya diğer

(*) : Işığın polarizasyon planını saptırmayan iki izomerli'den oluşma bir karışım hakkında söylenir.

plânetlerden sporlar ve küçük tohumlar hâlinde ulaşmıştır.

Fred Hoyle ile çalışma arkadaşı Chandra Wickramasinghe'ye göre ise, nedeni açıklanamamış bazı salgınlara yol açan mikroplar örneğinde olduğu gibi, Hayat da dünyaya kuyruklu yıldızlar vasıtasıyla gelmiştir.

Astrofizikçi Carl Sagan bu varsayımı kabul etmemiştir; gerekçe olarak da kuyruklu yıldızlardaki organik molekül mevcudiyetinin, Hayat'ın dünya-dışı kökenli olduğunu hiç bir zaman ispatlayamayacağını belirtmiştir. Ama başka plânetlerde insansızların (hümanoid) mevcut olabileceğini yine de kabul etmiştir. Nitekim Sonde Pioneer 10 uzaya gönderildiğinde, uzaylılara mesaj sunan ilk insan o olmuştur.

Nobel Tıp Ödülü sahibi Francis Crick ile Leslie Orgel -bu bilim adamlarının ikisi de Kaliforniya'daki Salk Enstitüsü'ne mensup-turlar- "panspermie" varsayımını, yani Hayat'ın dünyaya başka bir plânetten gelmiş olabileceği varsayımını benimsemişlerdir.

Ancak "panspermie", sorunu başka yöne kaydırmaktan öte bir işe yaramamıştır.

PASTEUR – POUCHET TARTIŞMASI

1859'da yayınlanmış olan "Hétérogénie" adlı eserinde, Fransız bilgin F.-A. Pouchet kendiliğinden üreme tezini savunmuştur. Bu kurama göre, Hayat, sürekli şekilde meydana gelen bir olgudur. Kimyacı Louis Pasteur ise, bu kuramın tersine olarak, Hayat'ın yine Hayat'dan kaynaklanabileceğini ifade etmiştir ve bu ifadesini de gerçekleştirdiği deneysel şartlara dayandırmıştır. Onun, canlı madde meydana getirme iddiasını, bilim işte bunun için bir kenara itememiştir.

YAPAY BİR GEN SENTEZİ Mİ?

Bilim, hücredeki fonksiyonel özelliğini saptayabildiği bir yapay gen'i pekâlâ meydana getirebilirdi artık. Nitekim bu sentez, Nobel Ödülü sahibi Dr. Har Gobind Khorana ve çalışma arkadaşları tarafından Massachusetts Teknoloji Enstitüsü'nde gerçekleştirilmiştir. Ancak bu başarı, Hayat'ın yaratılabildiği anlamını taşımamaktadır; bu deneyle sadece onun tezahür edebilmesi için şart olan dayanak meydana getirilebilmiştir.

HAYAT ZAMAN – DIŞI BİR OLGUDUR

Özü bakımından Hayat, zaman - dışı niteliklidir ve de akıllara durgunluk verecek ölçüde kavranamaz özellikli bir teleolojik (erekbilimsel) örgütlenme - organlaştırma iradesine sahiptir. Değişmez - şaşmaz bir nizam içinde meydana gelmektedir, fakat mevcudatın tümünün içine işlemektedir.

Liverpool'lu kimya profesörü Benjamin Moore şu satırlarında bunu pek güzel dile getirmiştir: "Dünya Anamız'ın karnına, o pek uzaklarda kalmış paleozoik çağlarda, hayat tohumunu bırakmış olan etken, rastlantılar ve kozmik tozlar değil; fakat, evrendeki her 'Ana - Kara' parçasında şüphesiz elverişli şartlar zuhur ettiğinde- tüm yaratıcı görkemle derhal faaliyete geçen düzenli ve çok iyi ayarlı bir oluşumdur."

"Cahier d'études biologique" adlı eserinde biyolojist Jean Rostand da, şu satırlara yer vermiştir: "Bilim tarafından, Hayat'ın temel özelliklerine sahip -ki, bu özellikler özümleme, gelişme ve benzerini üretme şeklinde sıralanmaktadır- bir proteinin laboratuvar-
(Lütfen sayfayı çeviriniz)

da elde edileceği gün henüz pek uzaklardadır. Bu yaratma olayı bir gün mümkün olsa bile, yine de hayatın kökenine ilişkin sorunu tam anlamıyla çözüme kavuşturamayacaktır; zira imal edilecek olan bu insan yapısı protein, ancak, ilkel organizmalarda görülen evrimsel potansiyallere sahip bulunabilecektir. İnsanın, daha üstün evrim düzeyine sahip bir protoplâzma yaratabileceğine inanamıyorum."

DOĞAL DÖNÜŞÜMLER (TRANSMUTATION)

Hayatî fonksiyonları git gide inorganik âleme özgü fenomenler hâline indirgemeye kalkışırken bilim hata işlemektedir. Düşük enerjili doğal dönüşümlerin mevcut olduğunu keşfeden Louis Kervran, yaptığı bir sürü deneyde, fizik ve kimya yasalarının, maddelerin canlı ve cansız oluşlarına göre -muhakkak surette aynı kalmayıp- değişiklikler arz ettiğini göstermiştir.

"Hayat, antropi yasası veya başka bir deyişle enerji kaybı yasası gibi, bazı fizik yasalarına karşı verilen bir savaştır." demektedir. (Kervran Louis G. - A la decouverte des transmutations biologiques, Paris, 1966)

HAYAT, ÖZÜ BAKIMINDAN RUHSALDIR

Canlı bir varlığın fiziko - şimik görünümü, Hayat'ı karakterize eden psişik ve dinamik faaliyetin maddileşmiş dış görünümünden başka bir şey değildir.

Hayat ruhsal asıllıdır.

Bizim bilgi sistemimizde bu görüş, ancak onu aydınlığa kavuşturan bir açıklama ile beraber bulunduğu takdirde yer alabilmektedir.

Canlı bir organizmanın etkinliği, Hayat'ın içinde zaten kendiliğinden var olan şu icat etme yeteneğinin faaliyet gösterdiği bir alt-yapının -ki bu alt-yapı, özü bakımından enerjetiktir- mevcudiyetini doğrulayan bir psiko - dinamizmin ifadesidir.

Materyalizasyon ve ektoplâzmi fenomenlerinin analizi, insana, modern fiziğin en son gelişmelerine ve özellikle de parapsikologlarca tasarlanan nihaî birlik ve teklik kavramına -ki bu kavramda "psi - plâzma" ile modern fiziğin "psi" fonksiyonu birleşmektedir- ulaşma imkânını sunmaktadır.

YARATILIŞ SÜREKLİDİR

Yaratılış süreklidir ve suları durmadan ezelî - ebedî âlem okyanusuna akan bir kaynağa benzemektedir.

Hayat daima kendi kendisine benzer, kendi kendisiyle özdeş bulunmakta ve sadece canlı varlıkların hayat tatbikatları sırasında kendini belli etmekte ve görünür olmaktadır. Onun için de, Descartes'in şu meşhur sözünü ters söylemek gerekecektir: "Varım, o hâlde düşünüyorum."

Temel Hakikat'in (Vérité Primordiale) yankısı demek olan Kutsal Kelâm, yorumcuların saygısızca yorumlarına ve anlam bozacak şekildeki kalem oynatmalarına maruz kalmadığı sürece hep doğruyu söylemiş, hep gerçeği bildirmiştir.

Musa tarafından Antik Mısır Öğretile-ri'nden alınmış ve üç katlı -fonetik, figüratik ve sembolik- bir ifade hâlinde şifrelenmiş olan Tekvin, ikinci elden bir anlatı olmasına rağmen, Hayatı, maddî dayanağından belirgin şekilde ayrı tutmuş değildir. Nitekim insanı ve kaderini konu eden "Yaviste" anlatısında şöyle denilmektedir: "Ve RAB Allah

(Yahvé / Yehova) yerin toprağından adamı yaptı ve onun burnuna Hayat nefesini üfledi; ve adam yaşayan can oldu."

ÖLÜM, BİR HÂL DEĞİŞTİRME OLAYIDIR

Duyarlığın dışarılaşması, aynı anda iki ayrı yerde görünme (bilocation), ektoplazma, dedubleman.... deneylerinde, Hayat diye adlandırılan şey, bedendeki mevcudiyetini sürdürmeyi bırakıp geçici olarak bedenden ayrılmaktadır; bu olay, "gümüş bağ" aracılığıyla sağlanan enerjetik bir temasın mevcudiyeti ölçüsünde cereyan etmektedir. Daha az yoğun plânda (astral plân) bu bağın kopuşu, çocuğu ana rahmine bağlayan göbek bağının kopuşu gibi bir şeydir.

İnsanın, şu beden gözlerimizle görebildiğimiz hâlden görünmez hâle geçişi de, buna benzer şekilde cereyan etmektedir.

Ölüm, bir hâl değiştirme olayıdır.

HAYATIN HER YERDE HAZIR ve NAZIR OLUŞU

Fizikçi ve filozof Jean Charon 1959 yılından beri çalışmalarını, tüm fizik fenomenlerin tasvirini kapsayabilecek güce sahip bir birleştirici varsayım oluşturma yoluna yöneltmiş durumdadır. Deneysel bilimden hareket ederek, *elektrondaki ruhsallığın mevcudiyetini (EONlar'ı) saptamayı* başarmıştır.

Oysa bu olgunun, farklı seviyelerde şura sahip tüm partiküllere de pekâlâ uygulanması gerekir; bunun için de, Mme Jeanne Morrannier'ye vefat etmiş olan oğlu fizikçi Georges tarafından ilham yoluyla iletilmiş bulunan tebliğe bir göz gezdirmek yeterlidir:

"Evren, Ruhsal Varlık adı altında anılan -ki bu Varlık, onu bedenlendirebilecek yeterlikteki mahlûkatta özeklenmektedir- Şuurlu -Güç ile donanmış bir bütündür. Ruhsal varlıklar âlemine ait realiteye ilişkin bulunan bu kavram, Temel Hakikat'ten sâdir olmuş bir ezoterik tradisyon kavramıdır. Mevcudiyeti, her şeyde tam anlamıyla algılanabilen Hayat akımının içten içe yayılış olgusunu biz, Tanrı'nın İradesi diye adlandırıyoruz."

YENİ ÇAĞ

İçine girmekte olduğumuz Yeni Çağ, özü bakımından tecrit ve ayrılığın, yerini âhenge ve birliğe terkettiği bir şuur değişikliği çağıdır.

İrtibat denen olgu, birleşme ve bütünleşme olgusu hâline dönüşmektedir; yakın geçmişte olduğu gibi, basit bir alış - verişten ve özellikle de medyomik tebliğlerden ibaret bir şey değildir artık; gerçek benliğimizin dünyada kaydettiği gelişim ve yayılışın ve de âhengin bir ifadesidir; dünyamız ile birlikte BİR TEK BÜTÜN oluşturduğumuz gerçeği de, gün ışığına çıkarılmış bulunmaktadır. Nitekim, bir dörtlüğünde Ömer Hayyam meâlen şöyle demektedir:

"Tanrı mineralde uyudu,

Bitkide düş kurdu,

Hayvanda uyandı,

Ve İnsan'da kendini buldu."

Bir sufi dost, bize Şems Divanı'nda Mevlâna'nın dile getirdiği şu Küresel Anlayış'ı içeren sözleri hatırlatmıştır:

"Hak yolunun yolcusu küfürden de, dinden de beridir. Gönlüme baktım: Allah'ı orada buldum, yoksa başka yerde değil. Ben

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

ne Hristiyanım, ne Musevî, ne Zerdüştcü, ne de Müslüman: Ne şarktanım, ne garptanım, ne topraktan, ne de denizden. İkiliği bir yana attım, ikinin bir ettiğini gördüm, BİR'i arar, BİR'i tanır, BİR'i yaşar, BİR'i çağırırım ben."

Bu alıntıları daha da çoğaltmaya gerek görmüyorum. Hepsini de Bilgi demek olan Müteal Hakikat'e doğru yönelmektedir. Dilerse-niz, bunun ifadesini Hintli münzevî - şair Kabir'den dinleyelim:

"Neden çıkarsın minareye?

Tanrı sağır mı ki?

Medet umduğunu gönlünde arasana.
Sudaki balık susadı derlerse şaşarım
Gerçeği evinde aramazsın da
Ormandan ormana gezer durursun.
Hakikat sendedir, sende! Bênarês'e
de gitsen, Mathura'ya da gitsen, ru-
hunu bulamadıktan sonra senin için
dünyanın bir gerçekliği olmaz elbet-
le."

Görüldüğü gibi, Hayat'ın sırrı içimizde-
dir...

(Renaître 2000, Sayı:34, Sh: 169 - 173)

TÜRK MİTOLOJİSİNDE "KURT" SEMBOLİZMİ Baştarafı S. 38'de

neyin sembolüdür? Burada gerek *Kurt*, gerek- yabilmek için diğer bazı efsanelere de kısaca
se *Mağara* sembolleriyle anlatılmak istenen bir göz attıktan sonra,tekrar bu konuya dön-
gerçeklerin, neler olabileceğini daha iyi anla- mek istiyoruz.

(Devam edecek)

SAYIN OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Aylık dergimiz RUH VE MADDE'nin 18, 19, 20, 21nci cilt-
lerinin 1000 TL'dan satışları devam etmektedir. Kıymetini
kaybetmeyen bu ciltlerden, dostlarınıza armağan verebilirsi-
niz.

Ruh ve Madde Yayınları

DUYURU

Elimize geçecek havale kâğıdının arkasına istediğiniz yayınların ad-
larını lütfen yazınız.

Ruh ve Madde Yayınları

TEŞEVVÜŞ YA DA ÂRAF'DA KALMAK

* Selman GERÇEKSEVER *

BULANIKLIK, karışıklık, kargaşa, şaşkınlık (İngilizce 'confusion') gibi anlamlara gelen TEŞEVVÜŞ; varlığın bedenli ya da bedensiz yaşamları boyunca yeni bilgi ve yeni olaylar karşısında, özellikle realiteden realiteye geçerken doğal olarak içine düştüğü şaşkınlık, şuur bulanıklığı, uyumsuzluk ve bilgi hazımsızlığıdır. Varlık, devamlı değişen şartlarda bedenli ve bedensiz hayatlar sürmek mukadderiyle karşı karşıya bulunduğu ve en azından beşer aşamasında mükemmellikten çok uzak bulunduğuna göre, yaptığı her yeni tecrübeye, gözlemlerde ve edindiği bilgide, değişik şuur halleri ve dolayısıyla teşevvüş içine düşmesi doğaldır. Bu nedenle teşevvüş sözcüğü (ve buna bağlı olarak da MÜŞEVVEŞ sözcüğü) spiritik bilgide en çok kullanılan bir sözcük olmak vasfını da taşımaktadır.

TEŞEVVÜŞ'ün tanımını ve kısa açıklamasını bu şekilde yaptıktan sonra MÜŞEV-

VEŞ (teşevvüş içinde bulunan) bir varlığın bedenli ve bedensiz hâldeki durumlarını ele alalım. *Önce bedenli hâldeyken müşevveş bir varlığın genel özelliklerine değinelim:*

1. Düşüncelerinde açıklık seçiklik yerine bulanıklık hâkimdir.
2. Az ya da çok derecede şuur kaybı vardır.
3. Dikkat zayıflığı ve sık sık dalgınlık gözlenir.
4. Çağırışmlar düzensiz ve yavaş yavaştır.
5. Anlayış ve idrakte zayıflama vardır.
6. Sık sık görülen kararsızlık ve iradesizlik halleri gözlenir.
7. Bedensel hareketlerde atalet ve belirsizlik vardır.
8. Duyumların ve tasarımların düzen altına sokulmasında genel bir yetersizlik bulunur.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

9. Bedensel dermansızlık, kuvvetten düşme ve uykusuzluk gözlenir.

10. Heyecanlarda dengesizlik, karışık rüyalar, hatta bazen kendi kendine konuşmalara rastlanır.

MÜŞEVVEŞ BİR İNSANI BU DURUMA DÜŞÜREN MUHTEMEL SEBEPLER DE ŞUNLAR OLABİLİR

1. Bedenli (ya da bedensiz) varlığı teşevvüşe sokan etmenlerden birisinin yeni alınan bilgiler olduğunu, giriş kısmında tanımlı yaparken belirtmiştik. İnsan, eski bilgilerine olan aşinalığın verdiği rahatlıkla belirli bir süreden beri belirli alışkanlıklar içinde rahat rahat yaşarken, yeni bir bilgiyle karşılaşması en azından kendisini tedirgin edecek; önce görmemezlikten, anlamamazlıktan gelse de sonunda, tekâmül şartlarının zorlamasıyla, uygulamaya kalktığı zaman, doğal olarak acemilik çekecek ve karışık fiillerin içine girecektir. Yeni bilgi, uygulamada gösterilen başarıyla hazmolunmuş olacaktır.

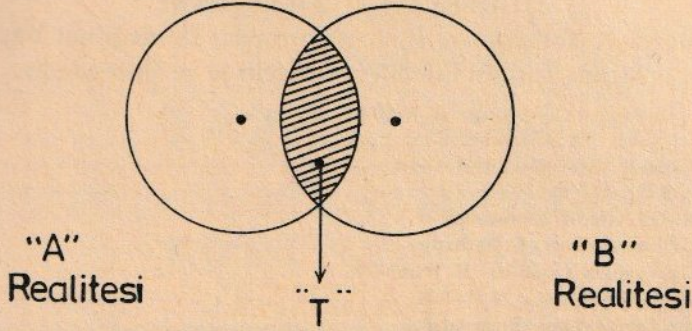
2. Bedenli hâlde yaşarken psikolojik ve sosyolojik etmenlerle ilgili olarak alışık olduğumuz ve kolay kolay bozulmasına rıza gösteremediğimiz belirli bir tertip ve tanzimin otomatik işleyişi içinde bulunuruz. Özellikle bu tertip ve düzen içinde oluşmuş olan alışkanlıkların verdiği rahatlığın (başka bir deyişle 'uyurgezerlik'in) bozulmamasına itina gösterir, buna şuuruzsuzca çaba harcarız. Sözümlü ettiğimiz bu zihinsel tertip düzen ve alışkanlıklara bağlı otomatik yaşayışın verdiği rahatlığa ters düşen durumlar ortaya çıktığı zaman, ya da kendi kendimize biraz şuurulanma gayreti (kendimizi tanıma çabası) içine girdiğimiz zaman da yeni durumlara

uyum sağlamada güçlük çeker, dolayısıyla şu ya da bu oranda bir teşevvüş hâli içine düşeriz.

3. İnsan, hayatı (hatta hayatları) boyunca edindiği görgü ve bilgiyi çeşitli nedenlerle (ama özellikle dar şuurlu oluşundan dolayı) uygulayamamış, eski bilgilerle terkiğini yapamamış, dolayısıyla onları sadece *kuru bilgi ve görgüler topluluğu* olarak depo etmiş ve hamallığını yapmış olabilir. Fakat tekâmül şartları gereği ilelebet bu hamallığa devam edemez. Kendi öz benliği buna mücadele etmez ve eninde sonunda zihinsel bir mücadele; içsel, vicdanî hatta gayri şuurî bir derin tartışmanın içinde buluverir kendini. Bu durum da insanı küçümsenmeyecek bir teşevvüş içine sokacaktır.

4. Gelişen vicdanî ve irşatların, besleyici tesirlerin çıkarıcı akıl ve nefisle çelişkiye düşmeleri de insanda teşevvüşe neden olur. Özellikle itikat, iman ve doktrin bakımından edinilmiş olan eski realite bilgisinin vicdanî uyarılar ve besleyici tesirlerle çarpışması insanı zihinsel bir karmaşıklık ve bulanıklığa sokar. Besleyici tesir, insanı en çok geliştiren tesirdir. Bu da inançların şoku altında ferdin sarsılmasıyla ortaya çıkar. Yani inanç sarsıntısı geçirmek yararlıdır. Vicdan azabı çekmenin yararlı olduğu gibi... İnsanın kendi inançları üstünde değişiklik yapmasında ruhsal evrim açısından yarar vardır. Bu şoklar benliğimize yapılan uyandırıcı şoklardır. "Benlik şoku" da diyebileceğimiz bu şoklar uyanmamızı kolaylaştırıcı dürtülerdir. Genellikle bu şoklar da bizi teşevvüşe sokan nedenler arasındadır.

Buraya kadar anlatılanlardan anlaşılacağı gibi, hemen hemen devamlı olarak teşevvüş içinde bulunuyoruz. Başka bir deyişle

derece derece, bir realiteden çıkıyor, ötekine giriyoruz. Bu aynı zamanda yaşam sırasında bir realiteden çıkıp öteki realiteye girmenin başka bir türlü ifadesidir. Zira realiteden realiteye geçmek, insanı teşevvüşten teşevvüşe sokar. "Realite" den kasıt, varlığın hayata verdiği değer, görüş açısı, kendi genel bilgisi içinde kendisi ve eşya hakkında taşıdığı samimî ve fiilî kanaatidir. Dolayısıyla insanların yükselmeleriyle realitelerinin genişlemesi başbaşa gider ve bir insanın muhtelif hayat devrelerine göre çeşitli realiteleri vardır. Yani dünyaya doğumundan, spatyoma tekrar doğuşuna kadar insan tekâmül hızına göre çeşitli realitelerden geçer. Bu realiteler birbirinden bıçakla kesilmiş gibi ayrı ayrı değildir. Daha doğrusu varlık bir realiteden başka birine geçerken, duvarlarla birbirinden ayrılmış odaların birinden ötekine geçtiği gibi hareket etmez. Spirit öğretide anlayış kolaylığının sağlanması amacıyla realiteler çemberlere benzetilir. Fakat bu realite çemberleri iç içe geçmiş vaziyettedir. Evrimin yüksek kademelerinde bu kesişme alanları gitgide daralır.

INSAN yaşam sırasında bir realiteden ötekine geçerken, bir realiteden tamamen kurtulmadan kendisi için mukadder olan realitenin tesirlerini almaya başlar. Teşevvüşün en yoğun zamanı iki realite çemberinin kesişmesinden meydana gelen alan içinden geçiş sırasındadır (Şekildeki 'T' bölgesi). Bunun böyle olması hem tabiiik prensibine, hem de tedric yasanına uygunluğu bakımından varlık için bir İlahî Rahmet'tir. Bu şekilde gerekli ya da mukadder teşevvüş yaşandıktan sonra her realite, devresini tamamlayarak yerini daha yüksek bir realiteye bırakır. Bu, sonsuza kadar böylece devam eder. Dolayısıyla hiç bir realite amaç değildir, olamaz. İnsan yararlanmasını bilirse, insanı realiteden realiteye geçiren teşevvüşler aşında ruhsal evrim açısından yararlı şuurlar halleridir. Yeter ki bizler otomatizma ve alışkanlık hendeklerine düşüp, kalmadan; vicdanî uyarımlar, irşatlar ve besleyici tesirleri antenlerimizi devamlı olarak açık bulundurmaya çalışarak, realiteden realiteye atlama gayret ve çabası içinde bulunalım.

(Devam edecek)